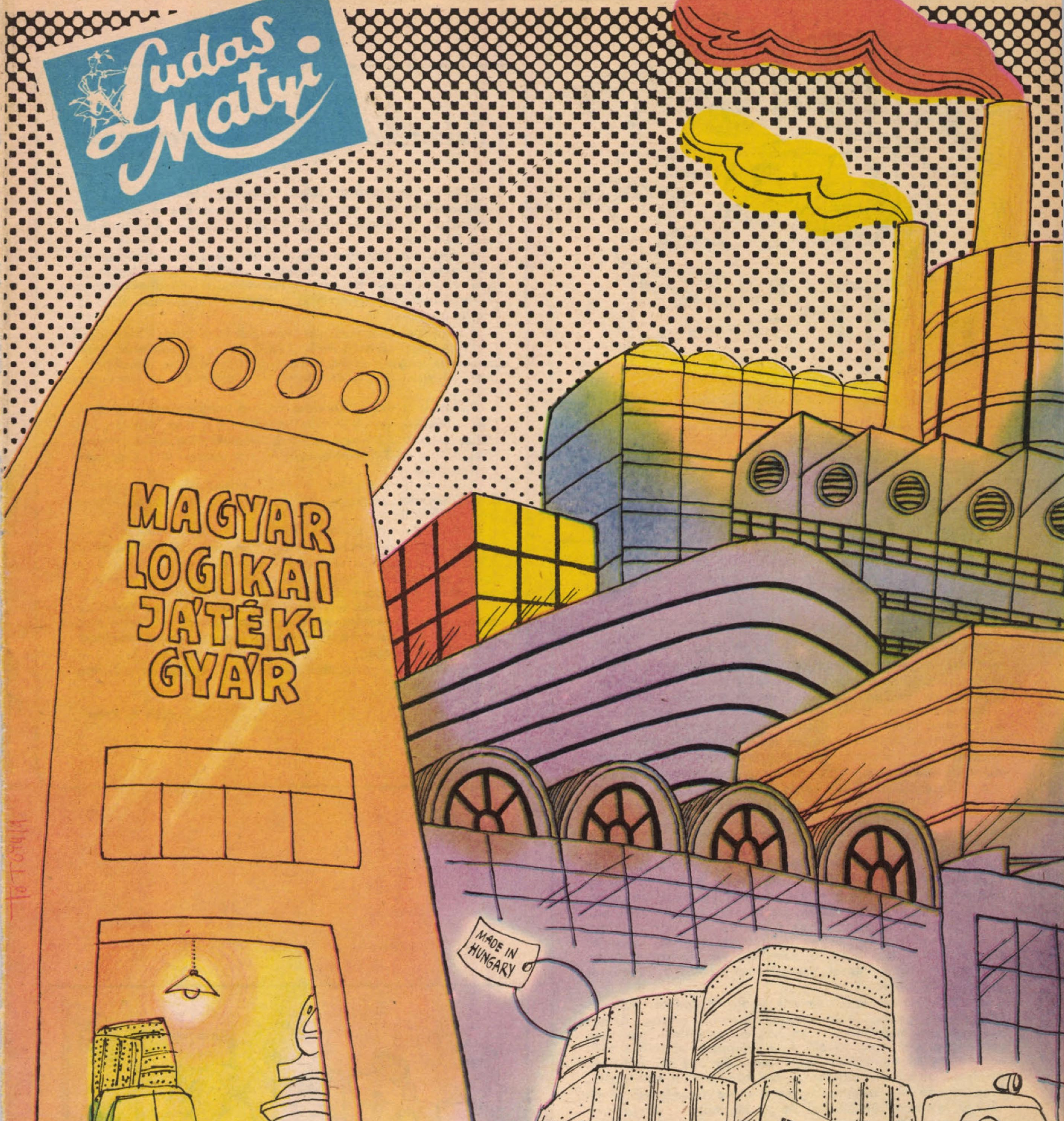
XXXVII. ÉVFOLYAM, 46. SZÁM　Ára: 3,– Ft　1981. NOVEMBER 12.

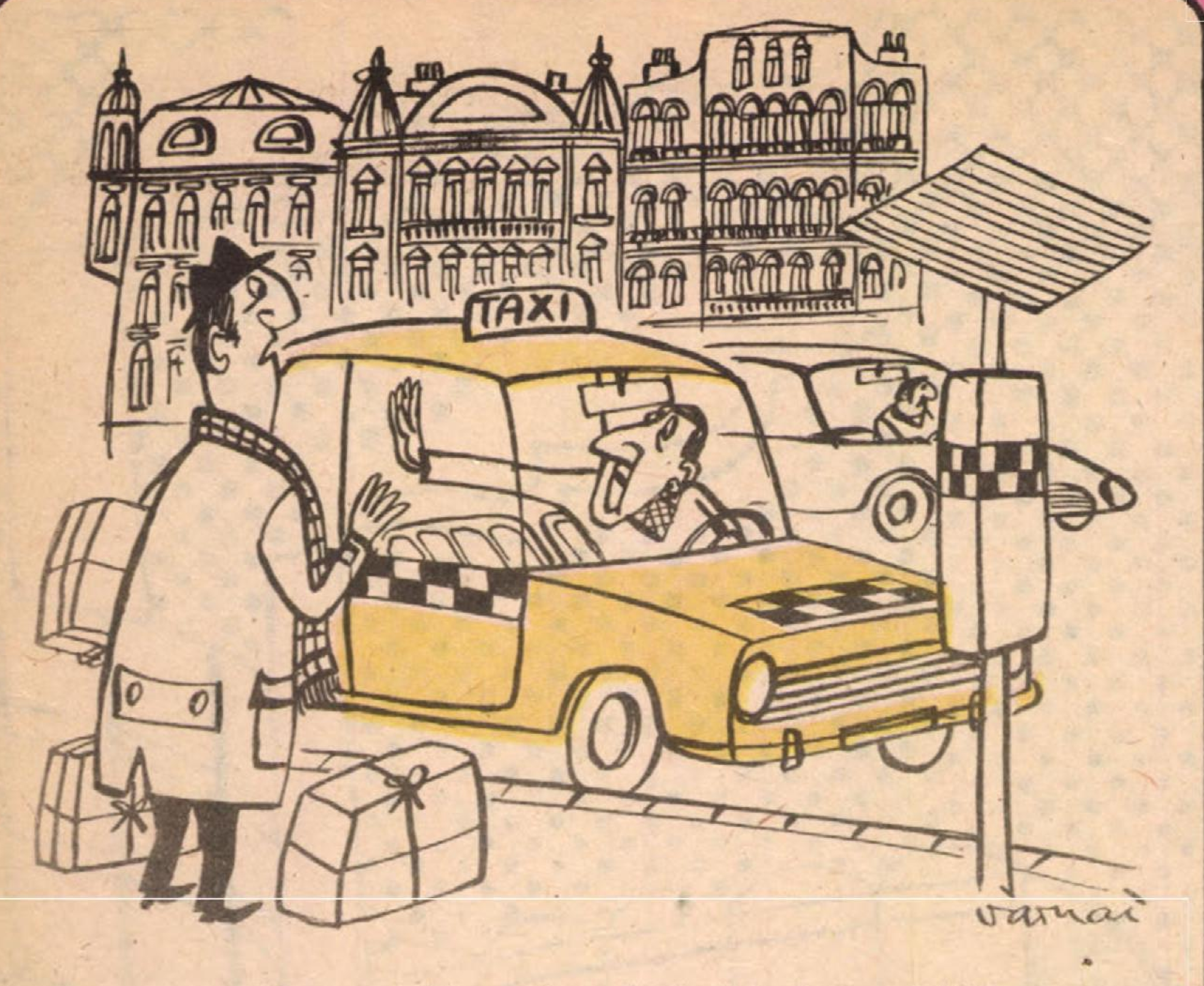
Ludas Matyi

– Először úgy volt, hogy a vas és acél országa leszünk...

Tóth Gyula rajza

mondjuk a magunkét

– Maga a hibás, miért a Szabadság-hegyen lakik?

Takarékosság — minden áron

Szakmai tanácskozás folyik a mezőgazdaság műszaki lehetőségeiben rejlő energiatakarékosságról, éppen ezekben a napokban, november 10–13. között, a budapesti Grand-Termál Hotelban.

A meghívót egy olvasónk juttatta el szerkesztőségünkbe, nem véletlenül: kicsit furcsállotta ugyanis, hogy a tanácskozás részvételi díja ha nem is takarékos, de mindenesetre takaros: szállással együtt 7000, szállás nélkül, ebéddel 4400 forintba kerül.

A négynapos tanácskozás részvételi díja tehát – tekintsünk el a szállodai költségektől – 4400 forint, ez valamivel több, mint egy magyar dolgozó átlagos havi keresete, amelyből – bármennyire is takarékoskodik – legföljebb, ha átlagosan megél.

Töröm a fejem, mi kerülhet 4400 forintba e négy nap alatt? Nem akarom lekicsinyelni a Termált, de a négy ebédért legföljebb, ha 600 forintot nézek ki belőlük. Még mindig marad 3800 forint. Mi kerülhet ennyibe? Csak nem a külföldi előadók útiköltsége?

Nem, az előadók egy kivételével Budapestről érkeztek a Margitszigetre, s az az egy kivétel sem túlságosan messziről: Gödöllőről.

Bárhogy is van, őszintén kívánom, a tanácskozás – mindnyájunk gazdagodására – sikerrel járjon. Cseréljenek minél több tapasztalatot a résztvevők, ismerjék meg az új és – az újból felfedezett – régi módszereket, hogy mihamarabb elmondhassuk: tudunk az energiával takarékoskodni.

S akkor már csak egy újabb tanácskozás összehívása van hátra, melynek témája: szakmai tanácskozások takarékos megrendezése, figyelembe véve az ésszerűség nem elhanyagolható követelményeit.

Ha lehet egy javaslatom: ezt a tanácskozást ne a Hiltonban rendezzék!

Föld S. Péter

Sípolni kell!

Magyarázatokban gazdag ország vagyunk, mégis meglepett egy magyarázat, amely egy kollégámnak arra a kérdésére válaszolt, hogy miért kapott BNV-díjat a sípoló vízforraló, amikor az nem újdonság, hanem több éves termék? A zsűrivezető szerint azért, mert már megfelelő gyártási háttere és forgalma van. A zsűrit többször bírálták amiatt, hogy olyan újdonságokat tüntet ki, amelyek nem kaphatók. E cikk újdonsága még nem indokolta volna díjazását, mivel egy alumínium vízforraló edény nem olyan jelentős műszaki alkotás, de több mint 80 százalékát sikerül tőkés piacon eladni, méghozzá jó dollárért, nem pedig rosszért (azaz kevésért), ugyanakkor importanyag sem kell hozzá. Ez a magyarázat lényege és éppen az lepett meg, hogy a sípoló vízforralót csupán azért választotta ki a zsűri, mert jól sípol, jól forral és mert végre akadt egy termék, amelyről már a vevőkben is jó vélemény alakult ki. Vagyis a nem túl látványos, de folyamatos és hasznos sípolás kapott ez esetben elismerést, egy kis díjat. Ez örvendetes, bár tudom, hogy felsorakoznak sokkal jelentősebb műszaki alkotások, amelyek ugyan többnyire csak egyszer sípolnak, a vásáron, akkor viszont jóval nagyobbat, sőt újszerűbbet, mint az a kis vízforraló. Ezért kapnak Nagydíjat. Aztán meg már minek sípoljanak, a rendszeres sípoláshoz nincsenek is meg a feltételek.

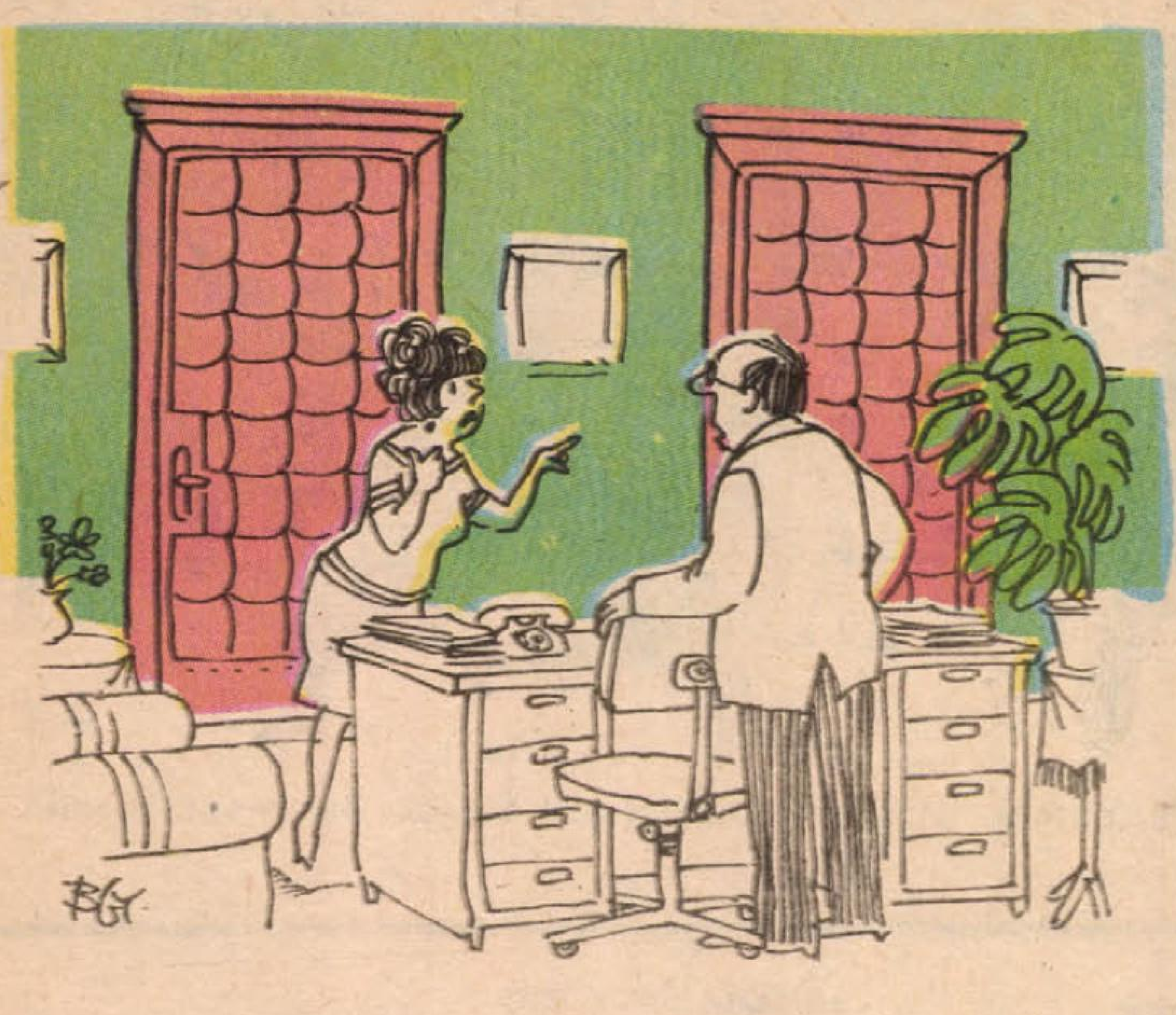
De hát díjazni is kell, nemcsak sípolni. Kitüntetési és díjazási lehetőségekben sem vagyunk szegény ország. Akinek nem jut kormánykitüntetés, kaphat minisztériumit, aki nem nyeri el a KÁF-jelet (Kiváló Áruk Fóruma), elnyerhet BNV nagy, vagy jelzőnélküli díjat és van még egy sor pályázat, amelyen valamilyen tulajdonságával tündökölhet egy termék. Meg kellene már számolni egyszer, van-e annyi igazán jó minőségű, alacsony önköltségű és jól eladható – vagyis minden lyukon szépen sípoló – árucikkünk, mint díjunk? Lassanként azok a vállalatok kerülnek kisebbségbe, amelyek még soha semmiféle díjat, vagy kitüntetést nem nyertek el. És mert a ritkaság mindig érdekesebb, nem csodálkoznék, ha most már ezek keltenének nagyobb figyelmet: mert vajon mi lehet amögött, hogy azt a szegény kis vállalatot sehol sem jutalmazzák? Ami persze nem egyértelműen kellemes kérdés, de van ennél kellemetlenebb is. Mármint az, hogy pont ez a vállalat, pont ez a gyártmány – vagy akár: pont ez az alak – kapott kitüntetést?

Földi Iván

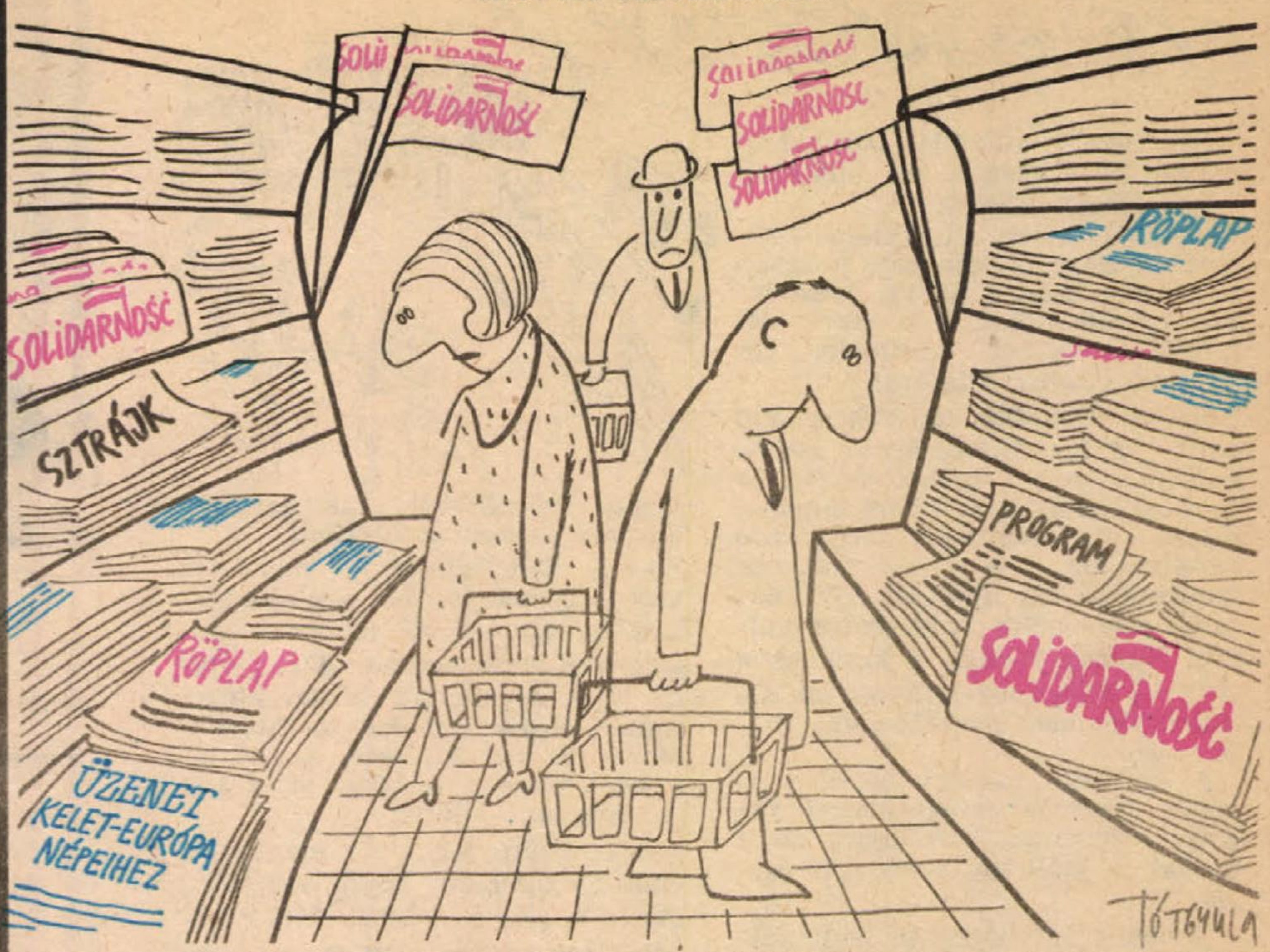
– Csak nem fogok húsz év után megalázkodni a vevő előtt?!

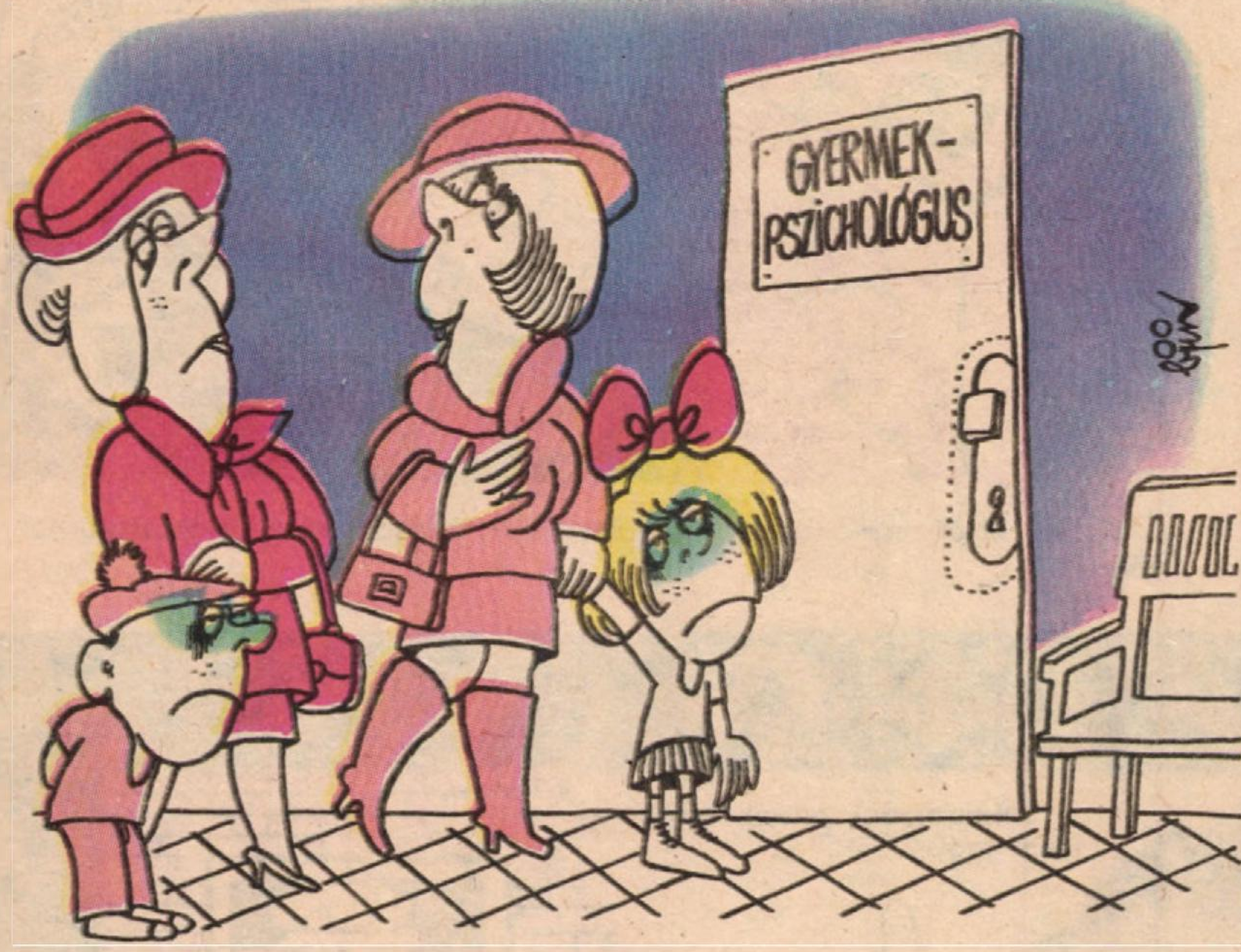
DILEMMA

– Főnök, itt a KGST, ott meg a nyugati vevő . . .!

LENGYEL SZUPERMARKET

– Hetente egyszer a kislányom itt mindig olyan jól eljátszik a doktornővel . . .

– A döntés ugyan megvan, de azért izgatottan várjuk a Népfront-vita eredményét!

SLÁGEREK

Hallgatom a Middle of the Road örökzöldjét megint a rádióban. Újra elandalít a szép muzsika, felkorbácsol a változatos szöveg. Hogy:

O soleil, soleil
O soleil, soleil
Soleil, soleil
O soleil, soleil
O soleil, soleil
Soleil, soleil.

— Az elején kell kezdeni — mondja kérdésemre a nagy költő, az együttes szövegírója —, aztán felülről lefelé olvasandó a mű, egyik sort a másik után. Nyugtalan lelkek, kutató elmék azonban alulról is kezdhetik, mert az eszmei mondanivaló visszafelé haladva is maradéktalanul érvényesül.

Rajongó szemem persze régóta könnyes az áhítattól. Hiszen szédületes a mély művészet fejlődésének tempója. William Shakespeare-nek még harmincezer szóra volt szüksége, hogy az akkor ismert, szűk kis világ csekélyke szeletét megmutassa. Itt viszont egyetlen szóban benne van minden, ami valaha volt, van és még lehet, maga a felhőcsatakos, kíntól és gyönyörtől tajtékos öröklét. Anyagtakarékosságnak sem kutyafüle.

— Mester — rebegtem — hogyan csinálta?

— Nem volt könnyű — túr az üstökébe. — Tíz évembe került, amíg ezt a művet megalkottam. A világot hat nap alatt teremtették, de hát olyan is. A tökélyt viszont nem adják ingyen, azt nem lehet elkapkodni. Maga a mű első olvasatban háromezer szóból állt és csaknem mindegyik különbözött a másiktól. Az opusz már abban a kezdetleges formájában is kifejezett minden lehetséges emberi tartalmat és egy csomót a lehetetlenek közül is. Az igazi alkotó munka azonban csak most következett. Kezdtem kihúzni a felesleges szavakat. Ordítva, szenvedve, a falat kaparva. Mindegyik szóval, mintha egy fogamat húztam volna ki. El tudja képzelni, mit jelent háromezer fogat kihúzatni? De a mű egyre tömörebb lett, szilárdabb, szikrázóbb. Végül már olyan tömör volt, hogy szöget lehetett beverni vele. Minden nap kihúztam egy felesleges szót a háromezerből. Szerencsére a 2999. napon elkapott a hathetes kólika, különben szent hevületemben az utolsó szót is kihúzom és akkor lőttek az üzletnek.

Ki kellett tépnem magamat a poéta bűvköréből, mert már szinte rángatózni kezdtem a lényéből áradó magasfeszültségtől. Most magához az együtteshez fordultam.

— Az isten szerelmére, hogyan tudtátok megtanulni?

— Több oldalról próbáltuk megközelíteni a szöveget — mondta az együttes. — Audiovizuális nyelvoktatás, tanulópárok, hipnopédia, Berlitz-iskola, az ezer szó módszere. Belesápadtunk, könnyünket és verítékünket ontottuk, de megérte.

Úgy éljek, megérte.

Utánanéztem a szótárban és rá kellett jönnöm, hogy csodálatos a művészet ereje. Soleil azt jelenti: nap. És tessék, amióta ezt a slágert éneklik, a nap minden reggel pontosan fel is kel. O soleil, soleil . . .

Hirtelen arra gondoltam: nem ártana, ha az a másik sláger is elérne valami hasonlót. Amelyik szintén nem áll valami sok szóból és amit mostanában milliók énekelnek mindenféle nyugati fővárosok utcáin.

Aztán láttam azt az interjút is a tévében. A tudós nyilatkozott könnyedén, fölényesen, egy kicsit talán unottan. Hogy az ő találmánya nagyon is jó találmány, tiszta, higiénikus, gyors, üzembiztos, hát istenem, akit eltrafál a neutron, annak peche van.

Egy pillanatra lepattogzott rólam a kultúra vékony máza, felülkerekedett parlagi származásom és minősíthetetlen módon rárdítottam a képernyőre:

— Zabálj ciánkálit, ha fel akarsz fordulni. De, hogy én mikor dögöljek meg, azt bízd rám, marha!

Persze rögtön elszégyelltem magam és civilizáltabb módon kezdtem gondolkozni. Hogy szívesebben vettem volna, ha a feltaláló is inkább egy slágert énekel a képernyőn. Mondjuk ezt:

Tárárá bumsztié
Tárárá bumsztié
Tárárá bumsztié
Tá-rá-rá bum-szti-ééé . .

Egy tudóstól sokkal értelmesebb lett volna.

És mennyivel humánusabb!

Peterdi Pál

Felavattuk

Szervusz Kolumbusz, csao Magellán, pá Cortez... na, mit szóltok, kollégák lettünk!

A Ludas Matyi munkatársa 1981. október 26-án hétfőn este pontban 18 órakor első civilként tette lábát (mindkét lábát) a Marx téri felüljáró vérrel, verítékkel és könnyel áztatott földjére!

Ekkor tartották ugyanis a Híd építői saját, különbejáratú avatóbulijukat. A kis menet 17 óra 50 perckor indult el az építők minden rafinált kényelemmel berendezett barakkjából. A szakemberek mindegyike kis gyertyát vitt magával, ami bölcs önkritikára vallott. Ha még hamut is hintenek a fejükre, a Canossa-járás semmi kívánnivalót nem hagyott volna maga után.

A szélfútta csúcsra érkezve az építés vezetője pezsgősüveget vágott a karfához. A felüljáró ezt a próbát is kiállotta, nem dőlt össze.

Ebben a szívlükkentő hangulatban adta át lapunk munkatársa a Döbrögi-díj háromveretes fokozatát — valamint a velejáró díszoklevelet — a híd építőinek. Megrázó ünnepi beszédéből csak egyetlen magvas gondolatot idézünk.

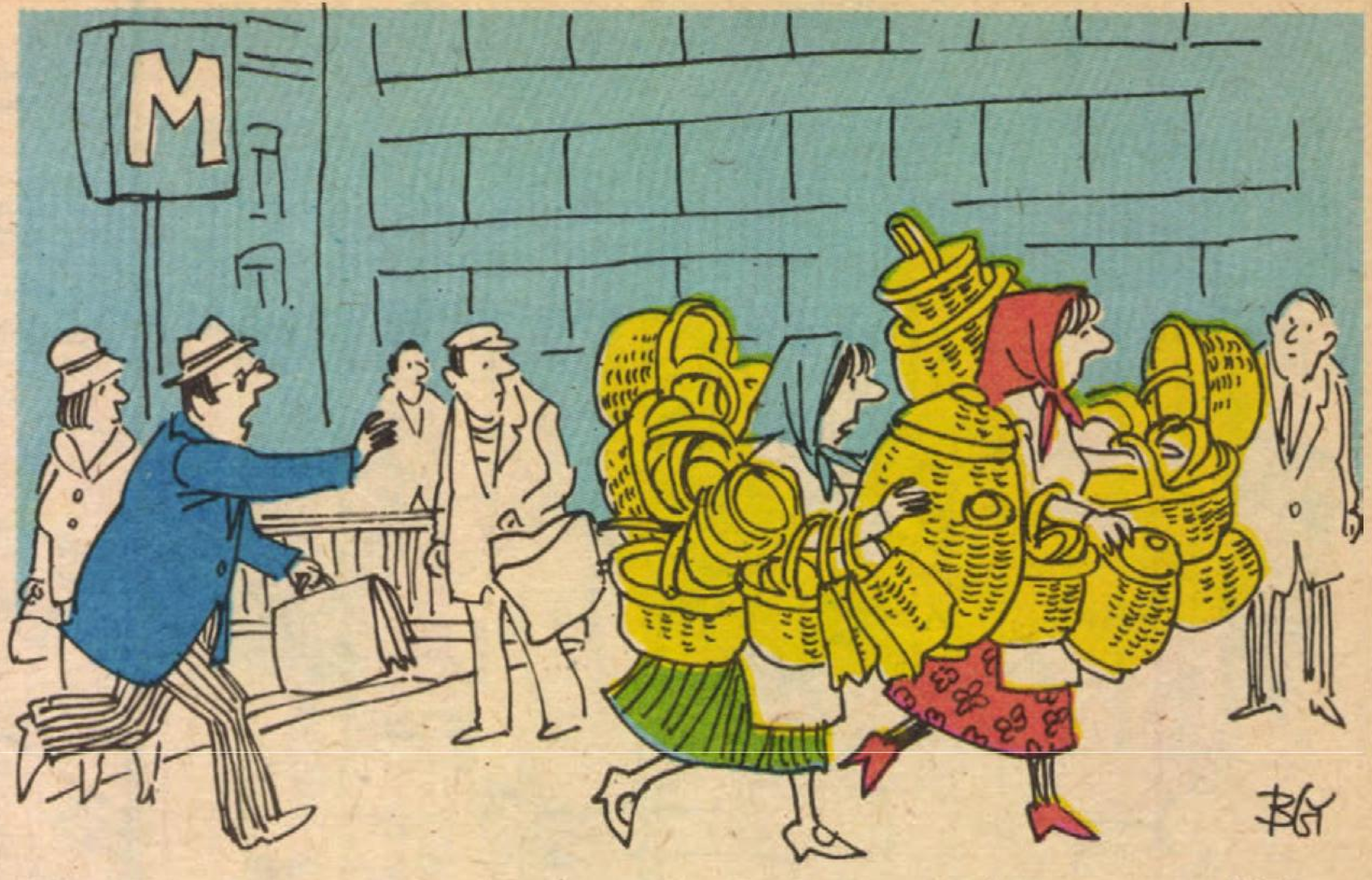
— A Döbrögi-díj — mondotta volt — annak jár, aki egy időszakban a leghálásabb témával szolgált a humoristáknak. A híd építői e kritériumnak bőven eleget tettek. Nekik köszönhető, hogy a Marx tér ma híresebb a felüljárójáról, mint a Rákóczi tér a sok ide-oda járkálójáról.

A felüljáró tehát ma már vidáman használható. Egyik végétől a másik végéig és vissza. Mert a bekötő utak emberi fogyasztásra még messze nem alkalmasak.

A téma tehát továbbra is a Marx téren hever...

LUDAS FÓRUM BAJÁN

Szerkesztőségünkből ismét útra kel egy kis csapat, hogy november 16-án 16 órakor Baján a Szakszervezeti Művelődési Házban Ludas Fórum keretében válaszoljunk a feltett kérdésekre. A csapatkapitány **Mikes György,** a válogatott keret tagjai: **Somogyi Pál, Föld S. Péter, Tormai László, Tót Gyula.**
Közreműködik: **Bánki Zsuzsa** érdemes művész.
Minden bajai olvasónkat szeretettel várunk!

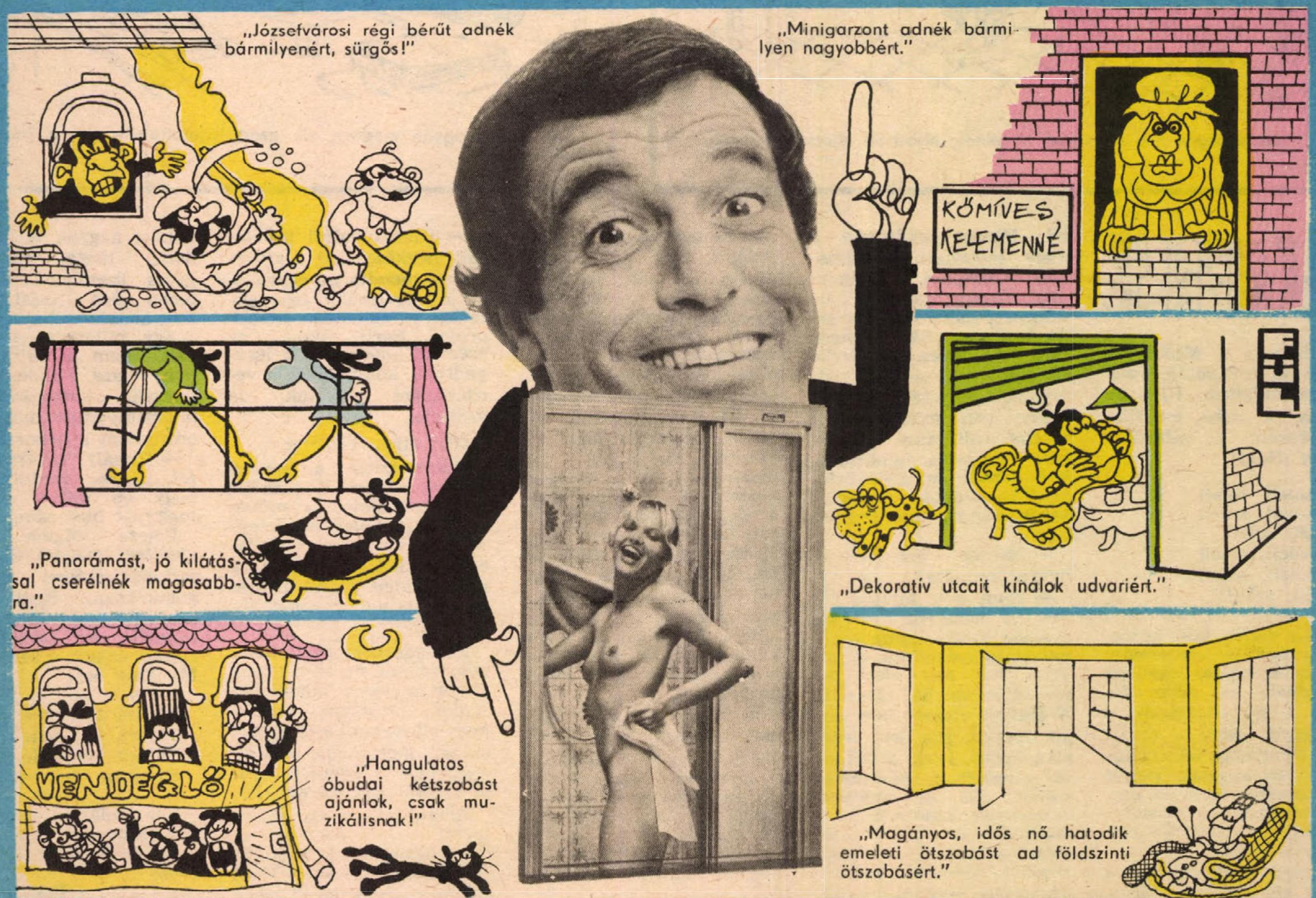
– Ne féljenek, én nem a rendőrségtől vagyok, hanem az adóhivataltól!

SAJTÓTÁJÉKOZTATÓ

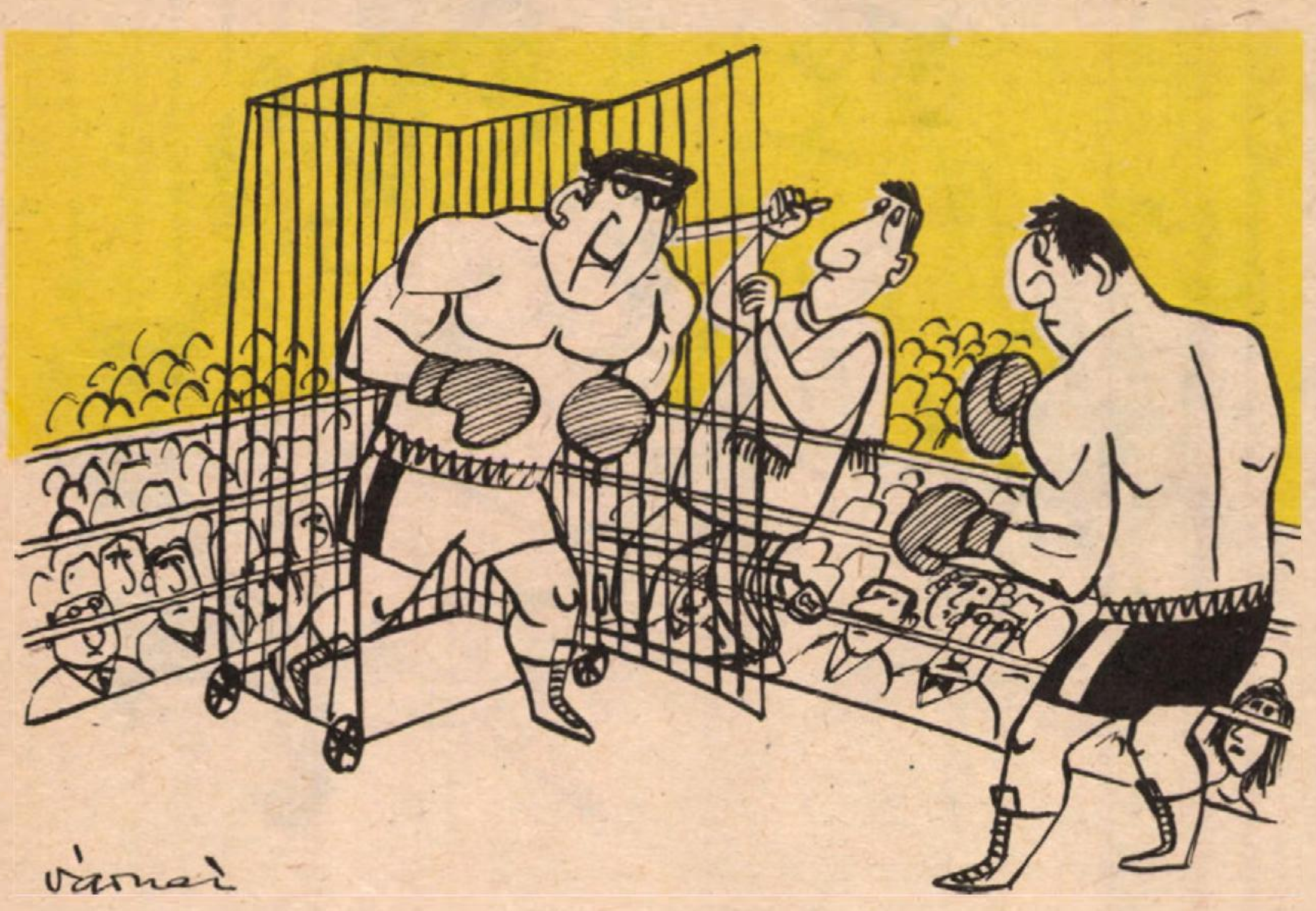

– De erről csak a közvélemény kialakulása után tájékoztathatom önöket.

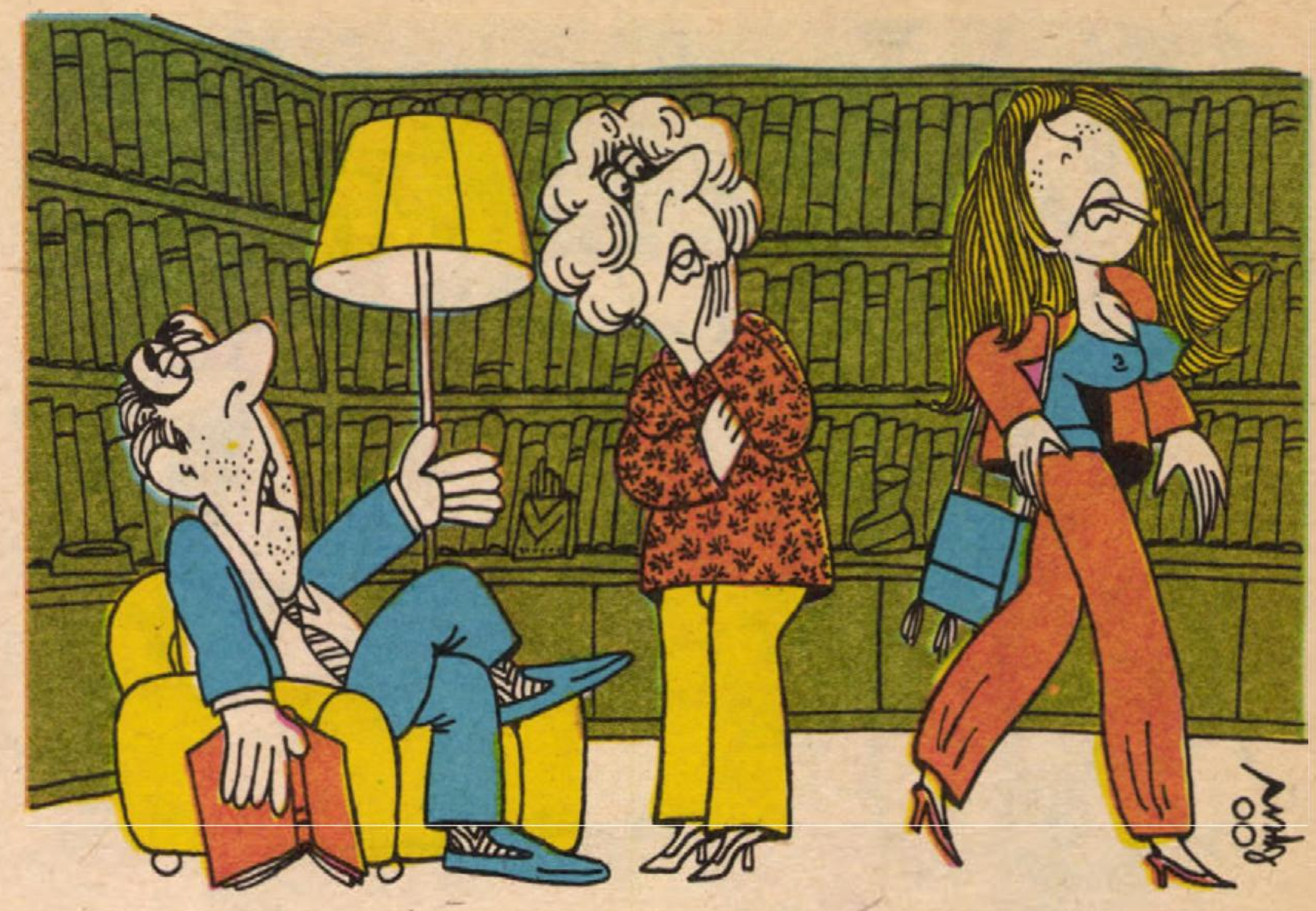
LAKÁSCSERE—BERE

A BAJNOK

IFJÚSÁGI NYELV

– Szerinted most mit közölt velünk?

TÉVÉMONDATOK

A nyáron volt szerencsém közreadhatni a tévében elhangzott csinosabb mondatok szerény szedetét. Örömmel jelenthetem, hogy a tévé máris gondoskodott megfelelő utánpótlásról. Íme az újabb csokor.

RIPORTALANY:

— *Eddig ezt importból hoztuk be.*

Ha a fejlődés töretlen, akkor még megérjük, hogy exportban visszük ki.

*

BEMONDÓ:

— *Egy távoli országba, Latin-Amerikába* kalauzolja el az olvasót X. Y. könyve.

Mely a mi kis fatornyos hazánkban, Európában kapható.

*

SZÍNHÁZIGAZGATÓ:

— Schiller „Tell Vilmos" című drámájának bemutatója *néhány dologban adósa maradt az idei programnak.*

A színházigazgató nyilatkozata pedig ugyanebben a néhány dologban a nézőnek.

*

REKLÁM:

— *Öt nyelven kérdezhet, öt nyelven válaszol minden idegenforgalmi kérdésre a Tourinform.*

Nem értem: mit remél a Tourinform? Hogy azok a magyar nézők, akikkel ezt a magyar tévében magyarul közölték, majd lappul fordulnak hozzá kérdéseikkel?

*

MŰSORVEZETŐ:

— *Köszönjük, hogy segítettek ennek a beszélgetésnek a bonyolításában.*

Kellett is. Különben még túl egyszerű talált volna lenni.

*

SPORTRIPORTER:

— X. Y. *leverte az 510 centimétert.*

Pech. És mi történt a léccel?

SPORTRIPORTER:

— A másfél pontos előny *előbb félpontra csökkent, majd félpontos előnnyé változott.*

Világos. A félpontos előnyből hirtelen félpontos előny lett. Fordulatos mérkőzés lehetett.

*

SPORTBEMONDÓ:

— Szombathelyi révén *egyéniben egy csapat bronzot szereztünk.*

Reméljük, azért elfértek a kufferban.

*

SPORTRIPORTER:

— *Visszanézett, nem ütik-e ki a kezét a labdából.*

Aztán mire rájött, hogy az ellenkezőjére kellett volna figyelnie, már késő volt.

RIPORTER:

— A maga pénze is bánja-e, hogy kevesebb a kukorica?

RIPORTALANY:

— *Bánni bánja, de azért lehetne több az a kukorica.*

Továbbá értelmesebb a kiválasztott riportalany.

*

RIPORTALANY:

— Előbb-utóbb úgyis meghalok.

RIPORTER:

— *Reméljük, nem olyan sokára lesz ez.*

Megható kedvesség, nem igaz?

*

Végezetül álljon itt minden kommentár nélkül a negyedév leggyönyörűbb tévémondata.

SPORTBEMONDÓ:

— *X. Y. 67 egész 11 másodperccel, akarom mondani 67 méter 11 centiméterrel nyert, amivel második lett.*

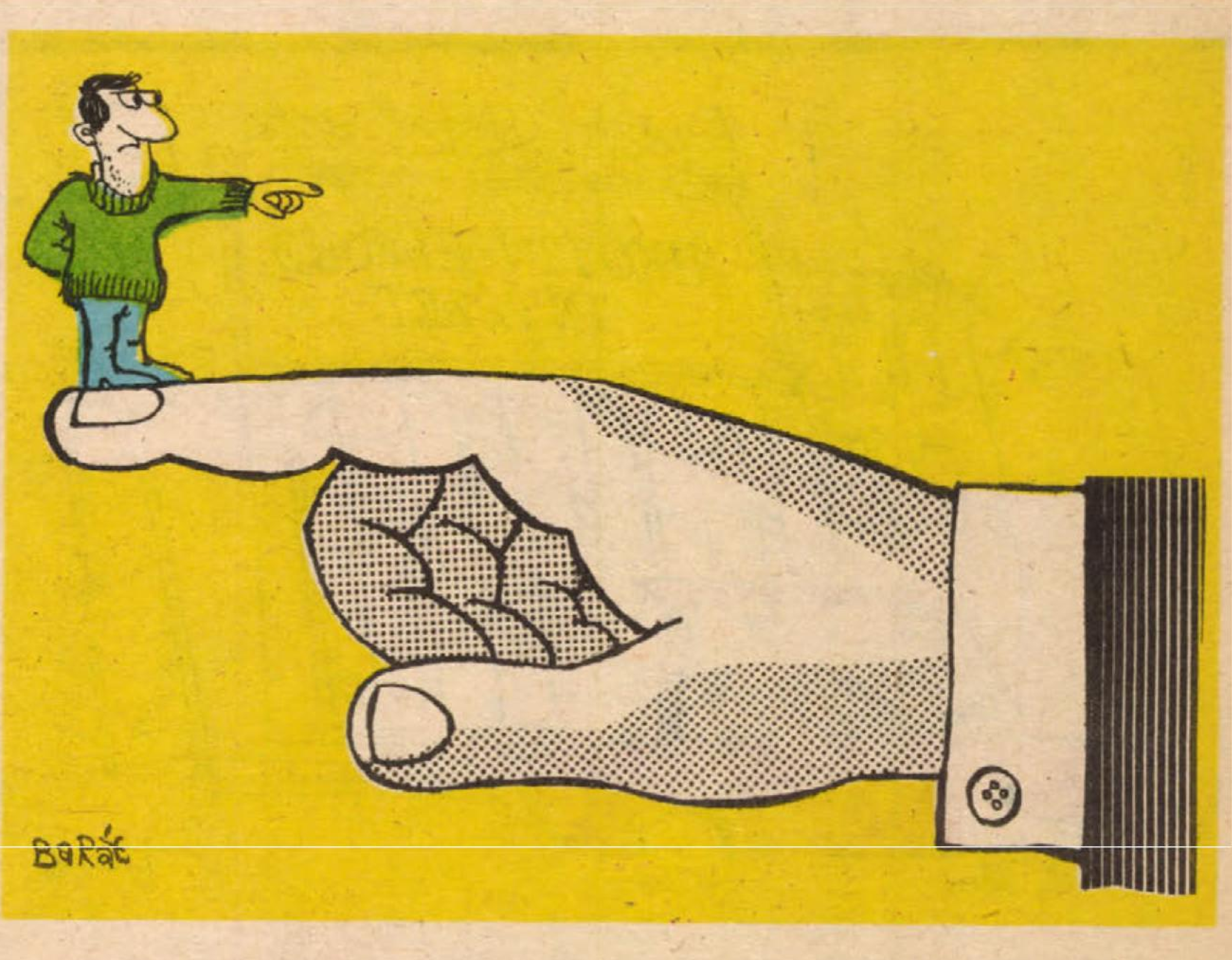
Tímár György

NAGY KOCSI

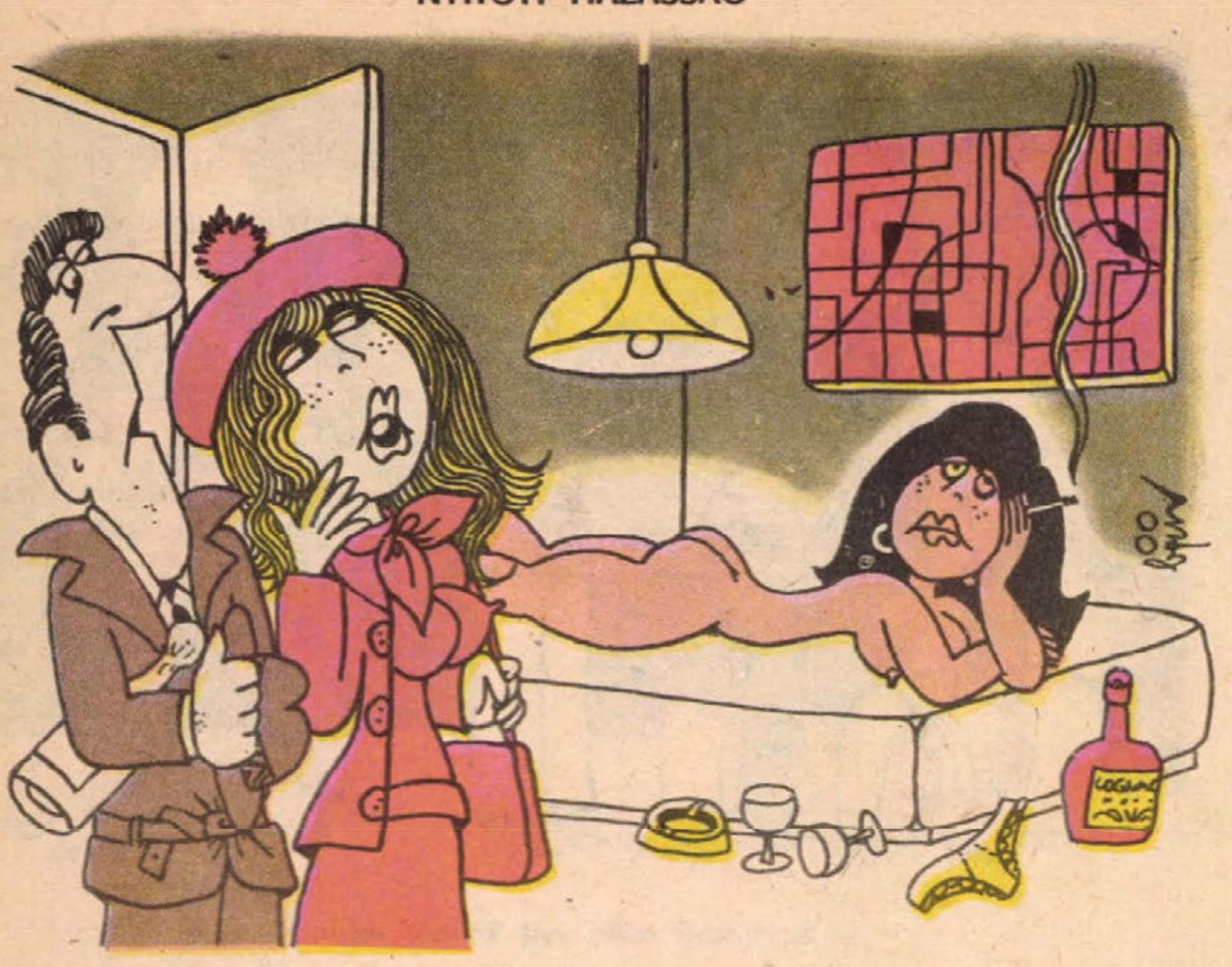

– Esetleg megosztva megvenném!

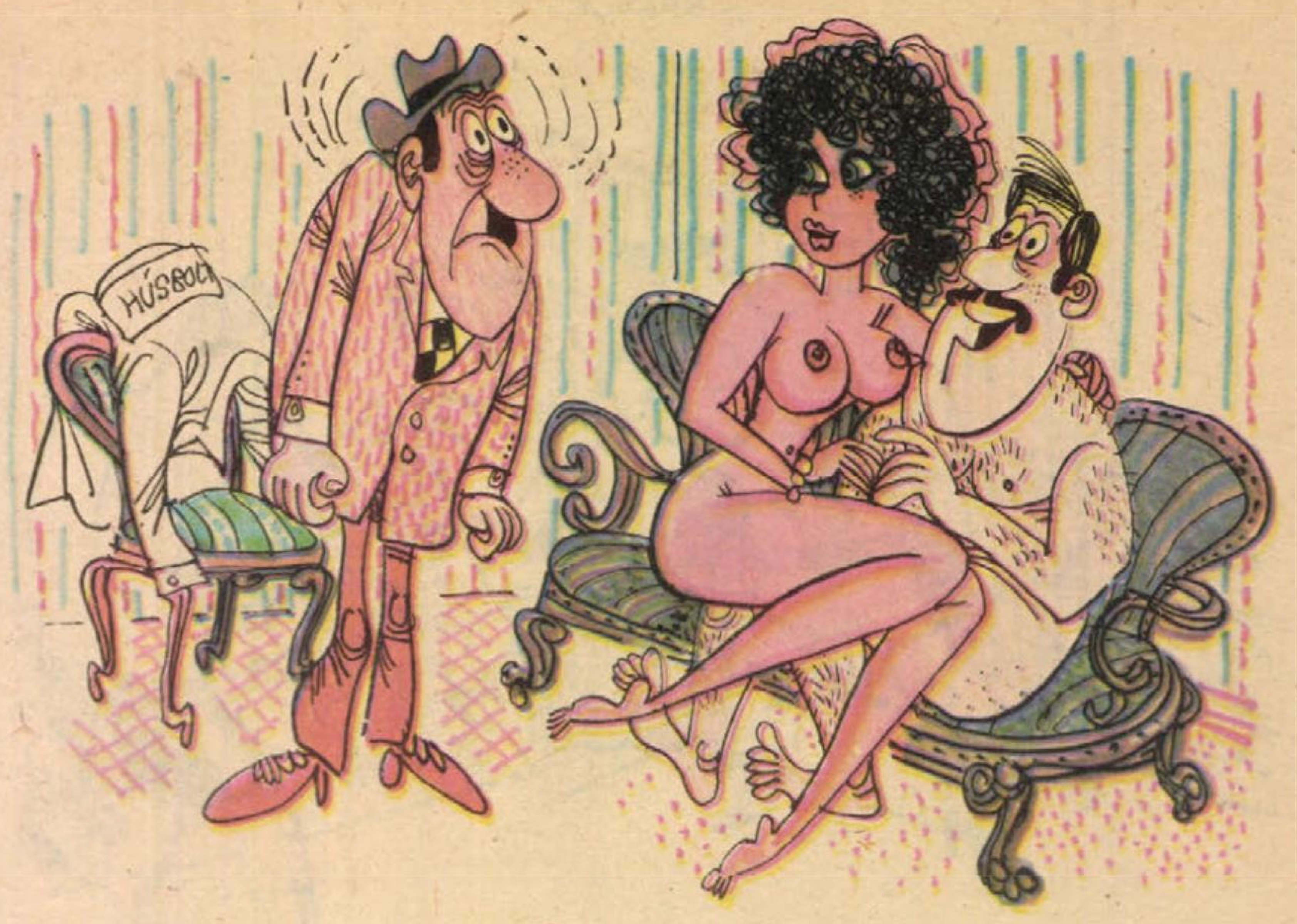
BÁTORSÁG

NYITOTT HÁZASSÁG

– Elnézést, de a férjem mindig széthagyja a barátnőit a lakásban!

– Hát nem azt mondtad, hogy semmit se sajnálnál egy szép bélszínért!

PÁRBESZÉDEK

— Kedves útitárs, ha megkérem, vigyázna a csomagomra addig, amíg leszállok újságot vásárolni?

— Nagyon szívesen.

— De igazán nem terhelem vele?

— Ugyan kérem, emberek vagyunk, segítsünk egymásnak.

— Szóval ostobának néz?

— Hogyan?

— Azt hitte, mi, hogy beugrom ennek az ócska trükknek. A balek leszáll újságot vásárolni, maga addig szépen leemeli a bőröndömet és eltűnik a túloldalon. Nagyon téved, ha azt hiszi, hogy nem bírom ki az utazást újság nélkül. Csirkefogó, gazember! Hogy nem sül ki a szeme az ilyennek!

— Nos, miután a panaszait elmondta, hölgyem, vetkőzzön le.

— Bocsánat, nem lehetne a diagnózist enélkül megállapítani?

— Nem.

— De én úgy röstellem magam.

— Kérem, vetkőzik, vagy behívom a következő beteget!

— Hát ha már muszáj levetkőznöm, rendben van, doktornő. De akkor inkább jöjjön a főorvos úr. Egy férfi előtt mégiscsak más!

— Bocsánat, kisasszony, megmondaná, hány óra van?

— Negyed négy múlt öt perccel.

— Köszönöm. És milyen szép ez az óra. De aki viseli, még szebb!

— Szóval ismerkedni akar?

— Kérem, nekem komolyak a szándékaim. Esetleg házasság is lehet a dologból.

— Nem kételkedem az őszinteségében. De előre látom a jövőt. Az esküvő után egy pár hét boldogság. Aztán az első veszekedések. Valami apróság miatt. Fiam, miért nem csukod be az ajtót? Nekem

te ne parancsolgass! Miért? Ki vagy te, hogy olyan nagyra vagy! Aztán repül az első váza, a herendi étkészlet. Én ezt nem így képzeltem el! Válóper, gyűlölet. Ez a sótartó nem számít közös szerzeménynek! Szomorú ez, higgye el, nagyon szomorú.

— Tehát nem hajlandó velem megismerkedni?

— Dehogynem, adja a karját, mehetünk!

— Egy pillanat, csapos úr, ez magának egy féldeci rum?

— Kérem, nálam még egy vendég sem reklamált.

— Hát én igenis reklamálok! Ezt akárhogy nézem, négy cent.

— Elnézést, ígérem több bet nem fog előfordulni.

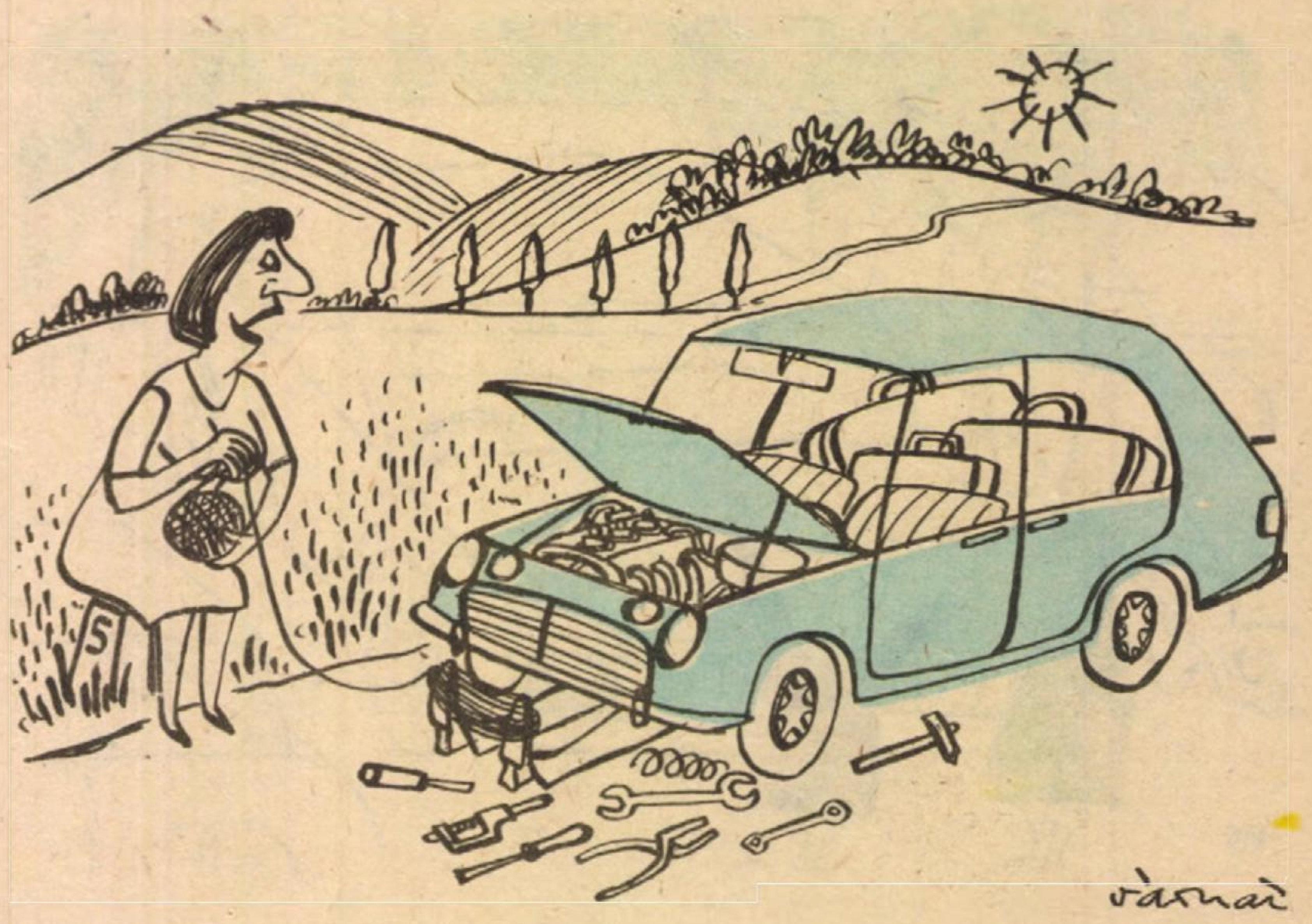
— Hát ne is, mert velem gyűlik meg a baja! Kollegám, miért rontja az üzletet? Ha tőlem egy fél rumot kérnek, én csak három centet adok! Ehhez tartsa magát!

Galambos Szilveszter

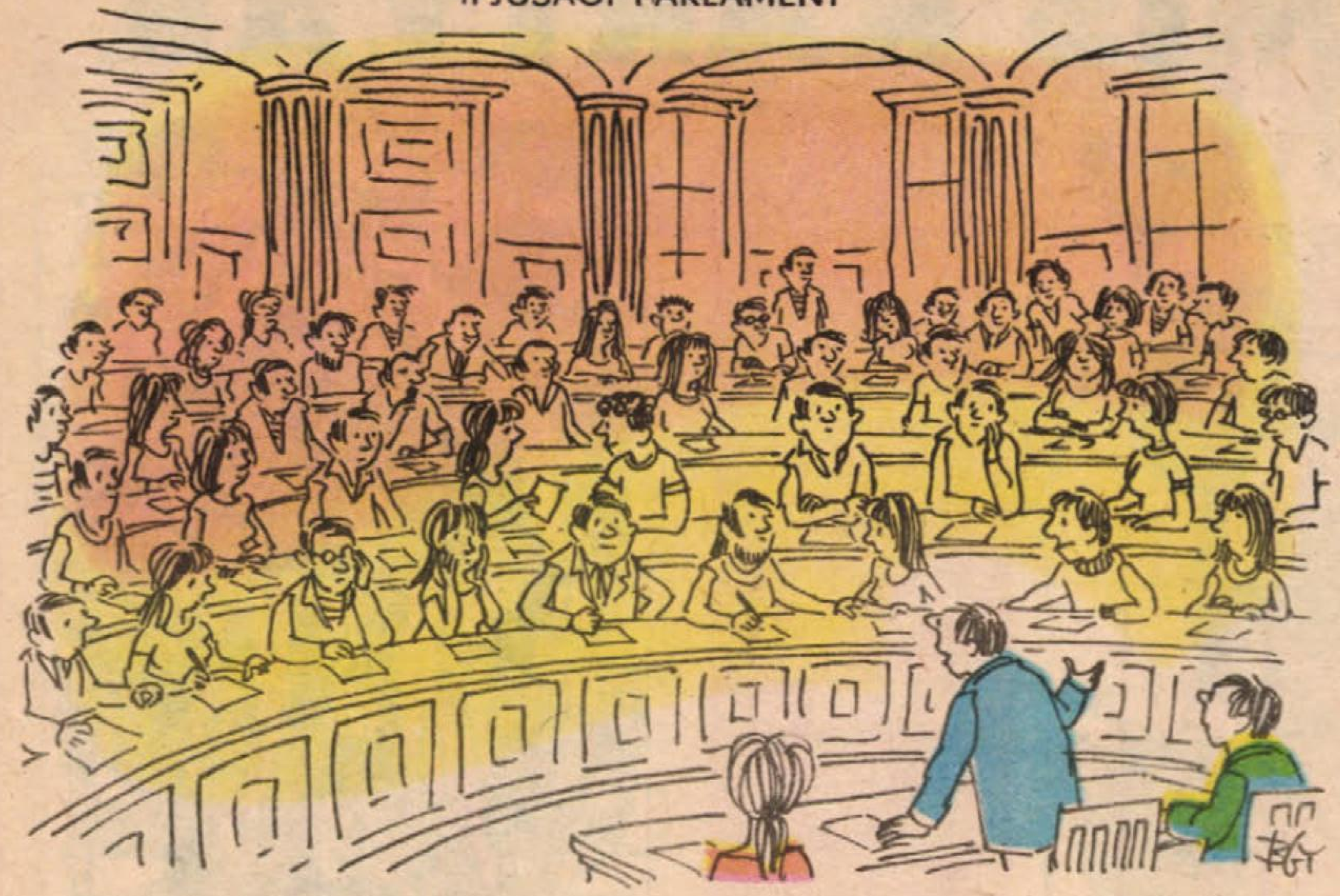

– Azelőtt detoxikáló volt, az alkoholizmus megszüntetése után építettük át...

– Igazán nem mondhatod, hogy tétlenül nézem, amíg te gürcölsz!

IFJÚSÁGI PARLAMENT

– Es most kisorsoljuk, hogy ki lesz a parlamenter.

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

A fiú, miután végighallgatta apja hosszú prédikációját a szerénységről, méltatlankodva így fakadt ki:

— De hiszen annak idején ti is elszívtátok az első cigarettátokat, elhagytátok a szülői házat, megházasodtatok, gyereket szültetek. Hát akkor mi miért nem tehetjük ugyanazt?

— Ki mondja, hogy nem tehetitek? — sóhajt fel az apa. — Csak az a baj, hogy ti mindezt fordított sorrendben akarjátok megtenni.

– Úgy imádom az én drága feleségem, hogy már negyedik napja ünneplem a születésnapját!

Végzet

Nem vagyok fatalista, ennek ellenére nagyon szerettem a kiváló amerikai író, Thornton Wilder világsikerű regényét, a „Szent Lajos király hídjá"-t. Aki nem olvasta volna, annak elmondom gyorsan, hogy miről szól a regény: leszakad a híd, akik éppen a hídon voltak, mindannyian ott pusztulnak. Az író ezután, egyenként sorra veszi őket, sorsukat; hogy mi előzte meg azt a percet, amely után útjuk a hídon át vezetett. S kiderül, hogy *így kellett történnie* az eseményeknek, a végzet irányította valamennyiüket az összeomló hídra.

A világhírű regény írója bizonyára nem fog a hídra felzavarni haragjában, ha megkísérelem elbeszélni regényének mai, pesti változatát.

* * *

„KIS LAJOS UTCA KUKÁJA"

Reggel, háromnegyed kilenc után öt perccel, egy szemeteskuka fordult be a szűk Kis Lajos utcába, egész szélességében eltorlaszolva az egyirányú utca forgalmát. Még ugyanebben a percben négy sze-

mélykocsi torlódott egymás mögé a kuka által képezett dugóban: egy Trabant, egy Lada Combi, egy Mercedes és egy Polski Fiat.

* * *

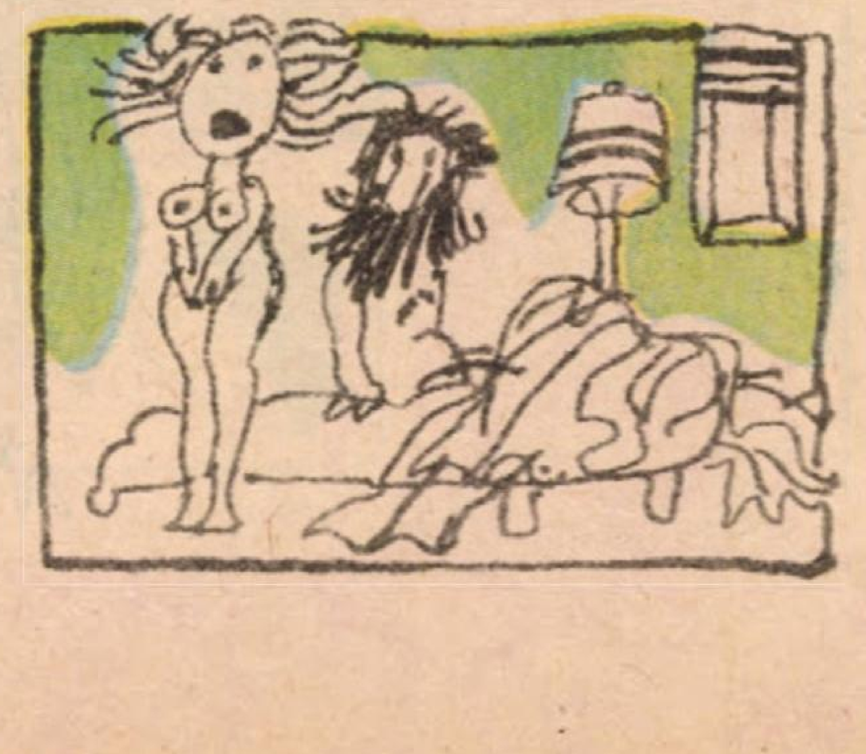
Underberg Gedeon, a Trabant vezetője idegesen nézett az órájára: kilencre várja őt Hatványos Pöttyi, a szép fotómodell. Ha elkésik, talán meg sem várja őt a kis tündér, szürke hétköznapjainak értelme. Idegesen dudált a kukásnak, aki készségesen hozzásietett és így szólt:

— Hová menjek, te kopasz, megmondanád?

Három utcával távolabb, egy öreg bérház második emeletén, ekkor nézett az órájára Hatványos Pöttyi is, és ijedten ugrott ki az ágyból:

— Atyavilág! — kiabálta —, mindjárt itt lesz az én szerelmes mókusom, és ha itt talál, még megorrol rám! Tűnj el, édes!

Torzonborz, szakállas fiatalember kászálódott ki dörmögve, de engedelmesen a takaró alól és öltözködni kezdett.

Underberg Gedeon a kuka miatt tíz perccel később érkezett a lányhoz, mint jelezte. A lány már egyedül volt.

* * *

A Trabant mögött a Lada Combi állt, lopott meszet vitt Hollander telkére. A telken, a dugóba került Lada Combival egy időben éppen két nyomozó érdeklődött Hollandertől, hogy honnan való a telken található huszonötezer tégla.

Ha most befut a mész — villant át a verejtékező Hollander agyán a rémület —, minden kiderül. Teljes lebukás.

De a mész valamivel később érkezett. Öt perccel azután, hogy elment a két nyomozó.

* * *

A Mercedes volánja mögött az ismert élsportoló, Brunó, a fenegyerek bosszankodott. Egyszer

mentem volna pontosan az edzésre — mérgelődött —, és most tessék! Pedig ma jelölik ki a válogatott keretet!

Jól sejtette. A válogatók ezúttal példát statuáltak. Nem a tízperces késésért, hanem ez volt az a pillanat, amikor *valakit* büntetni kellett.

Így történt, hogy Brunó kimaradt abból a mérkőzésből, amely a sportág történetében a legszégyenletesebb vereséget hozta.

* * *

A Polski Fiat sem ért időben a pályaudvarra, a kilencztes személyhez, amellyel Nyékládpusztáról érkezett látogatóba Málcsi néni a fivérével. A néni annyira zokon vette, hogy nem várták a pályaudvaron — pedig egy szép tyúkot

is hoztak ajándékba a pesti rokonnak —, hogy a másik menyéhez állítottak be, és ott is maradtak náluk karácsonyig.

* * *

A Kis Lajos utcában négy autót tartott fel egy szemetes kuka, reggel, háromnegyed kilenc után öt perccel. Törvényszerű volt, hogy éppen ők kerültek a dugóba? A véletlen, vagy a sors kifürkészhetetlen akarata?

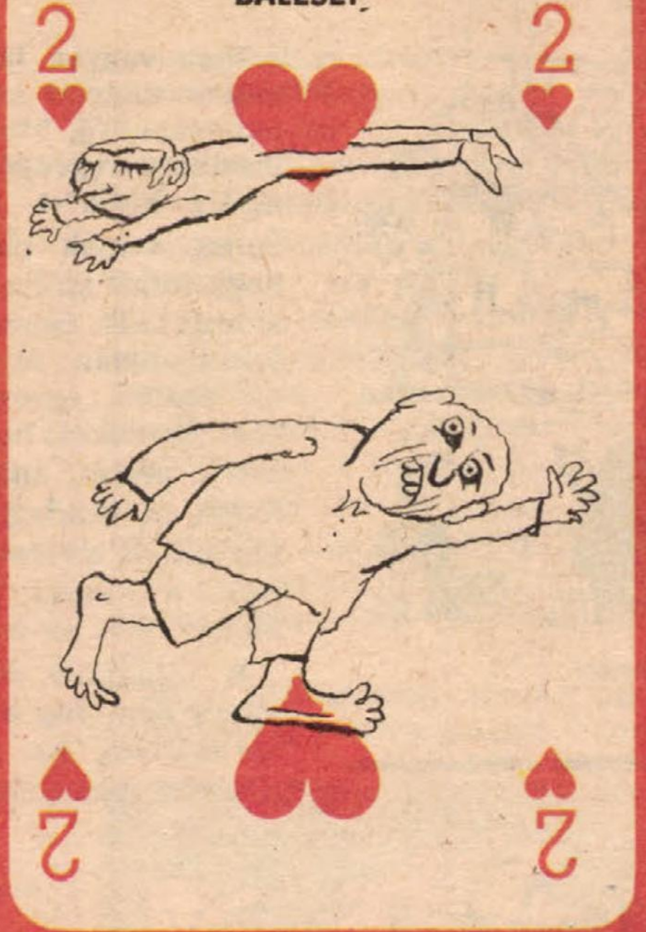
Akármi volt, de nagy mázli volt!

Somogyi Pál

DALLOS JENŐ: **HAMIS KÁRTYÁK**

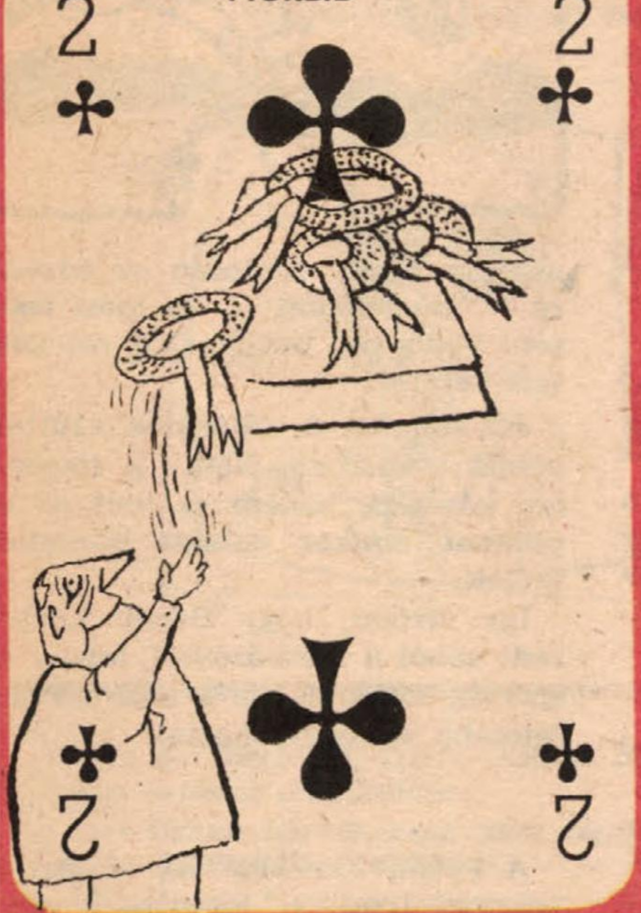
A SIKER TITKA

BALESET

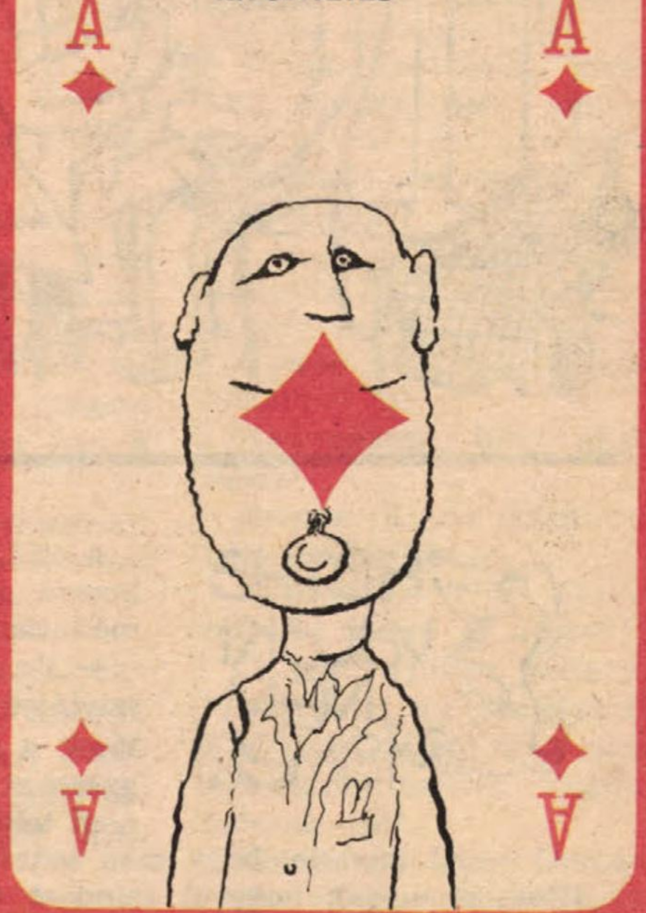
OLAJSEJK

MORBID

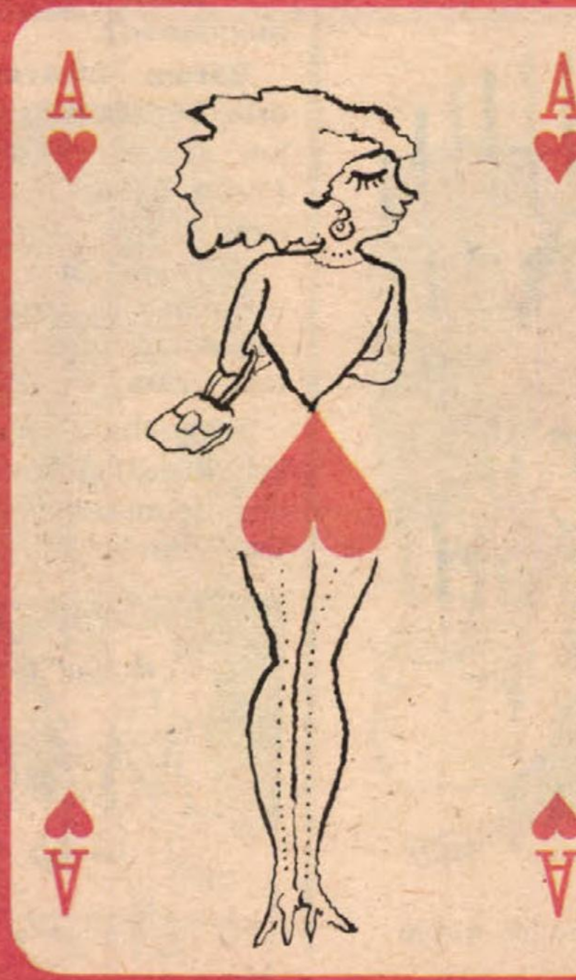
FAIRTÓ

KITÜNTETÉS

VÍZVEZETÉK-SZERELŐ

SZÍVDÖGLESZTŐ

BARKÁCSOLÓ EMBER

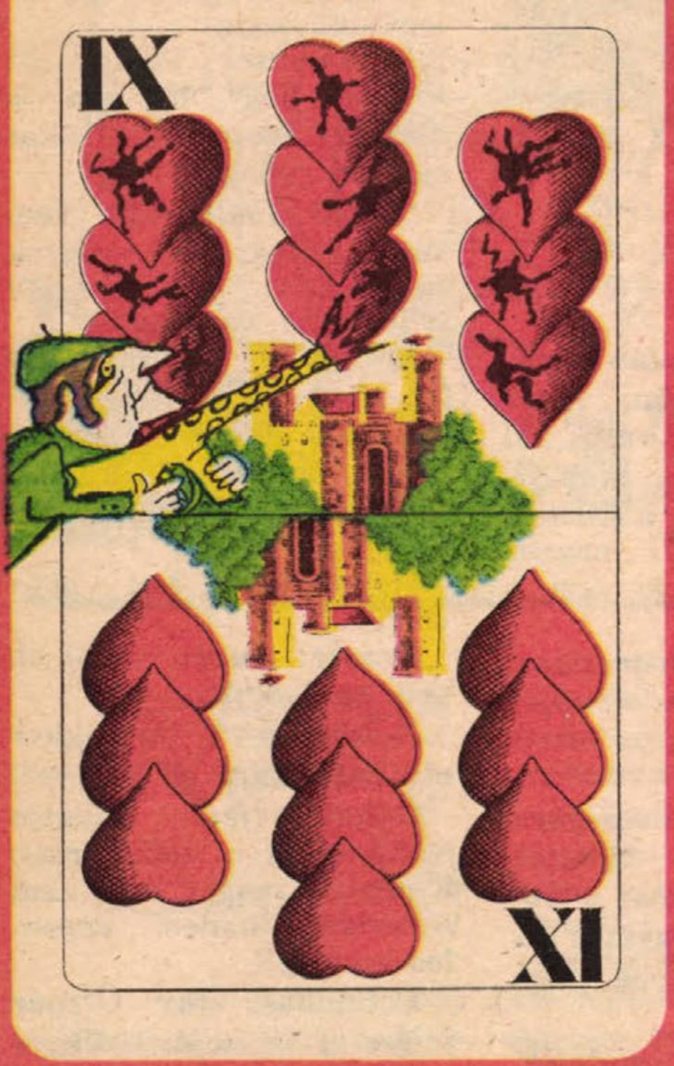
PARKRONGÁLÓ

MERÉNYLET

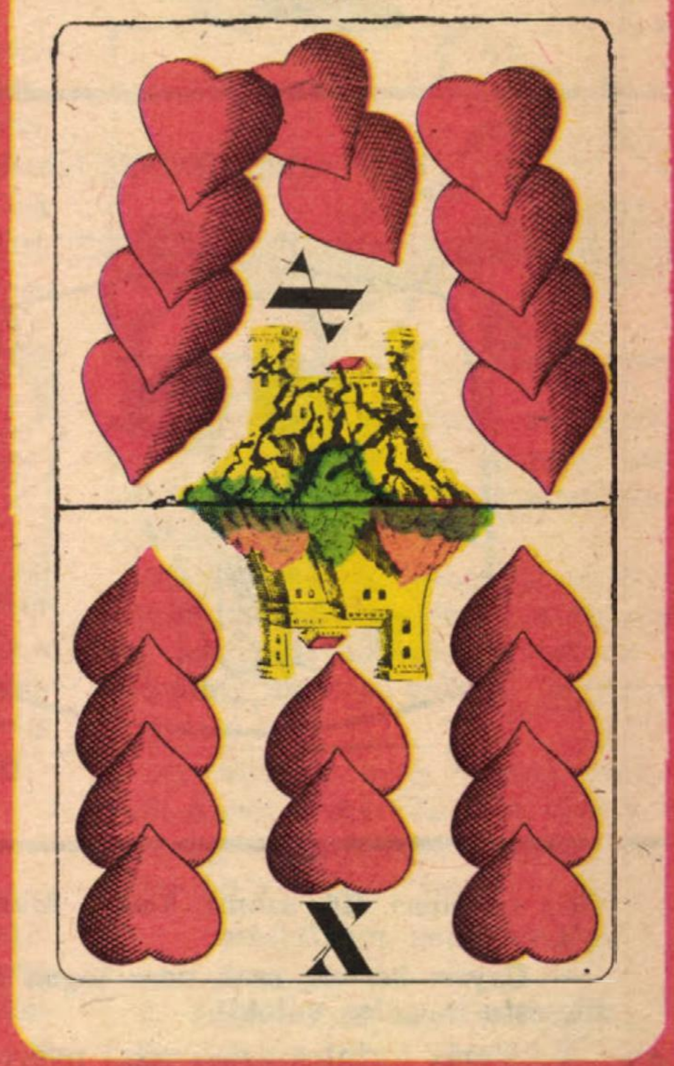
SMOG

TERRORIZMUS

ÜGYINTÉZÉS

FÖLDRENGÉS

KOLLÉGÁK

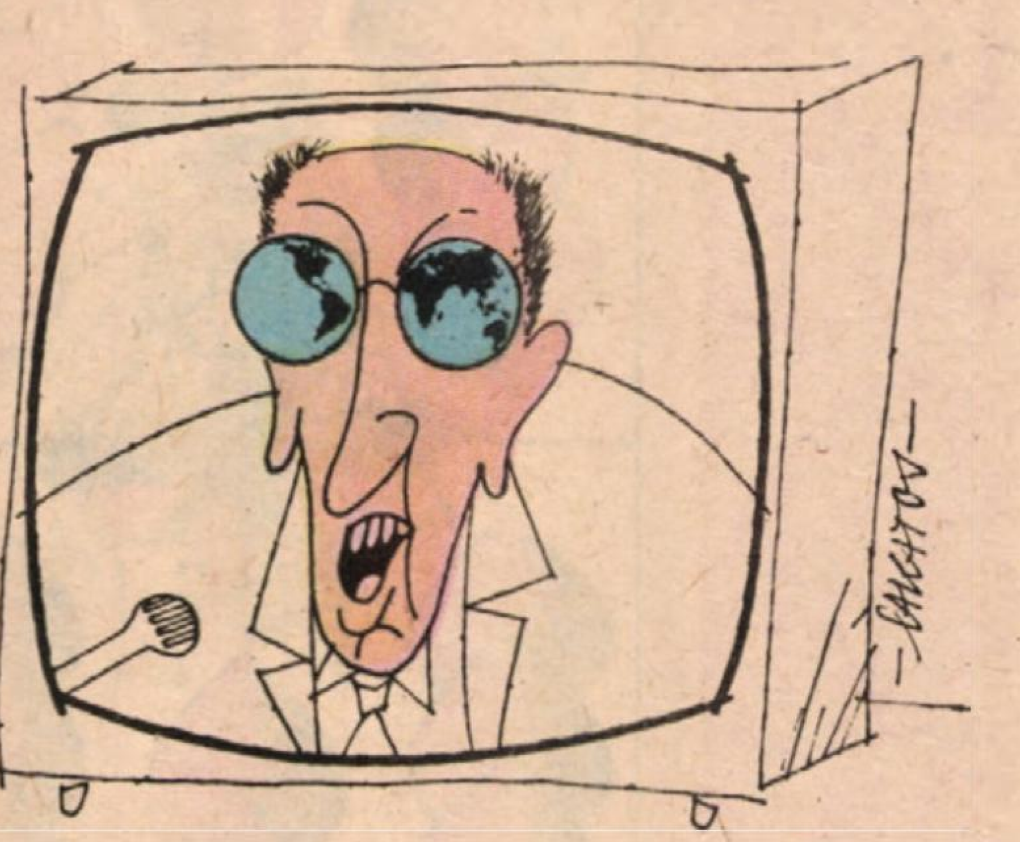
BORKÓSTOLÓ

ALULJÁRÓ MEO

KÜLPOLITIKAI KOMMENTÁR

Az októberi (10. szám) **Ludas Magazin** keresztrejtvényének megfejtése:

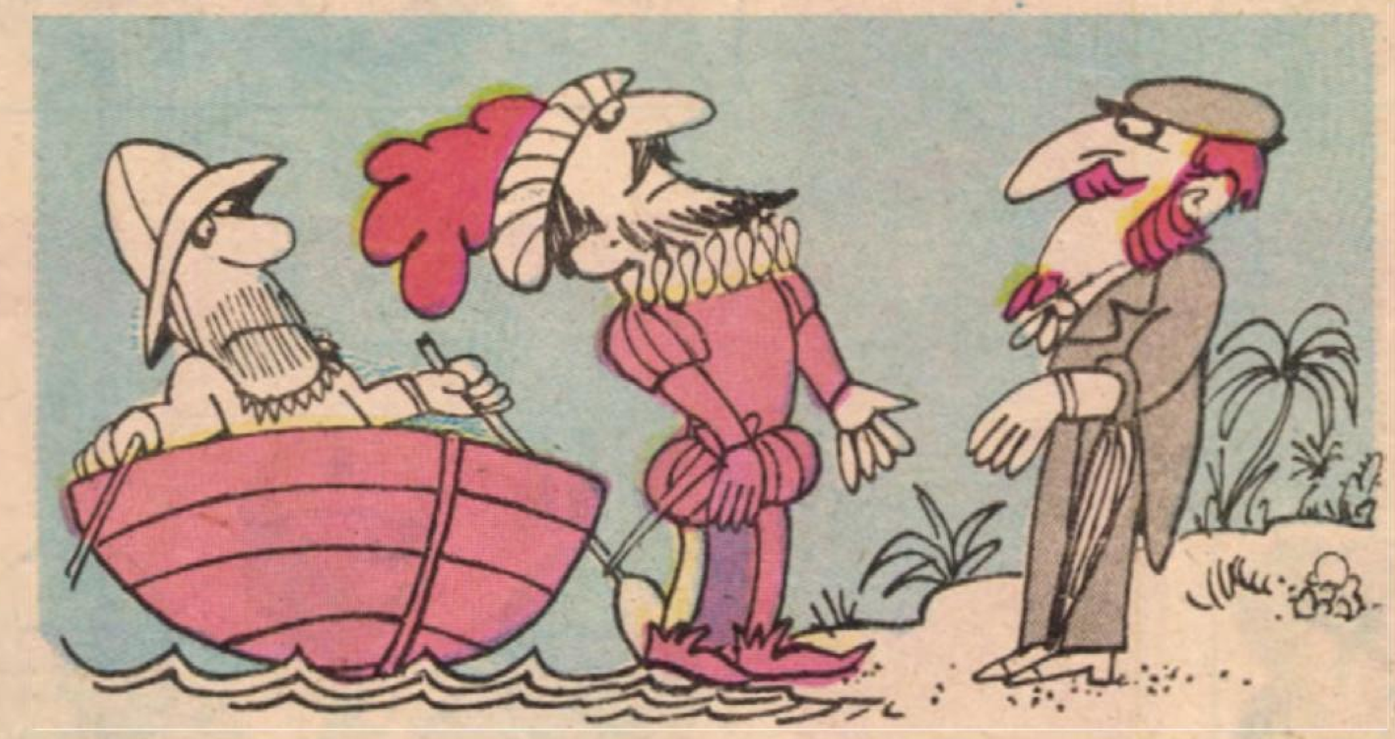
— Ugyan kérlek, csak nem fogok minden második este megölni valakit.

A kétszáz forintos jutalmakat nyerték:
Nagy József, Békéscsaba, Csányi u. 6. 5600
Gál István, Dombóvár, Táncsics M. u. 29. 7200
Pribelszky Jánosné, Budapest, Vihar u. 2/A. 1035
A nyereményeket postán küldjük el.

KOLUMBUSZ KRISTÓF és az ÖREGÚR

Amerikában divat, hogy bizonyos dolgokat megismételnek, így például az Egyesült Államokban négynapos ünnepségsorozat keretében játszották el a közelmúltban a yorktowni csatát. A kétszáz évvel ezelőtti haddelhadd rekonstruálása sok neves vendéget csábított a virginiai városba, s ezért kevesen keresték fel a Bostontól északra talált 7245 éves férfi csontvázat, akit a tudósok Öregúrnak neveztek el.

Mivel a kőkorszaki illető valószínűleg Írországból

származott, szükséges eljátszani Amerika 489 évvel ezelőtt történt felfedezését is. Valahogy így:

Kolumbusz (partra lép): Ez itt India?

Öregúr (1,76 méter magas): Ez itt a kőkorszak, uram!

Kolumbusz: Akkor eltévedtem!

Öregúr (kb. 54 éves): Ez mással is megesik. Eredetileg én is a vaskorszakba készültem. Nincs valami eladó holmija?

Kolumbusz: Miért, ez a Bosnyák téri piac?

Öregúr: Nem, ez Amerika, uram!

Kolumbusz (ijedten): Az baj! Nagy baj! Izabella királynétól és Ferdinánd királytól Indiába kaptam napidíjat. Itt mennyibe kerül egy lágytojás?!

Öregúr (lábai igen fejlettek): Mondja, nem magyar maga véletlenül?

Kolumbusz: Miből gondolja?

Öregúr: Még fel sem fedezte Amerikát, és máris ...nni akar? Hozott bűvös...ckát vagy bábeltornyot?!

Kolumbusz: Nem, csak a Santa Máriát, a Ninát és a Pintát hoztam.

Öregúr: Maga mormon, hogy többnejű?

Kolumbusz: Genovai vagyok. De van, aki azt mondja, hogy a Felantix nevű mallorcai kisvárosban születtem.

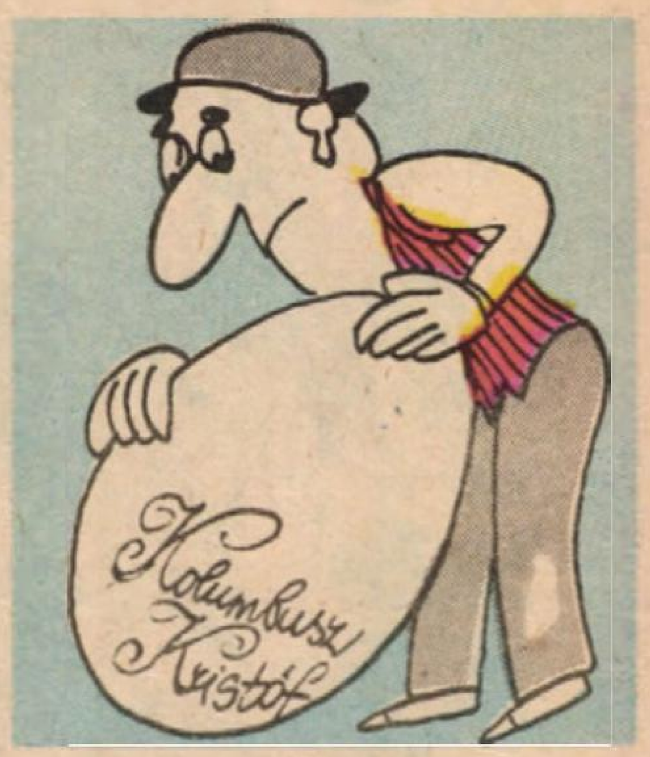
Öregúr (jól táplált): Na, látja! Nehéz nekünk, híres embereknek! Sok város állítja, hogy náluk van a kőbölcsőnk vagy a cuclisüvegünk. Így már magam se tudom, hogy ki őrzi a pelenkámat.

Kolumbusz (kíváncsian): És ön mennyi tiszteletdíjat kap, ha egy város megtalálja valamijét?

Öregúr (fülbetegségben szenved): Most találták meg a csontvázamat a kőkorszaki szakik egykori tábori helyén, de még nem kaptam semmit.

Kolumbusz: Gratulálok, hogy meglett.

Öregúr: Nem lett, hanem ír vagyok!

Kolumbusz: Na, akkor ne is reménykedjen, hogy sok pénzt kap az amerikaiaktól a csontvázáért! De, ha visszatelepül Nyugat-Európába, akkor kaphat tőlük neutronbombát. Azzal jól el tud játszani. Igaz, akkor nem találják meg később a csontvázát.

Öregúr: Ez rossz hír! Ebben az esetben nem települök vissza.

Kolumbusz: Pedig azt hittem, hogy békésen is meg tudunk egyezni. Akar egy kis gyöngyöt?!

Öregúr (balkezes): Nem kell gyöngy, nem vagyok én indián! Én Amerika felfedezője vagyok!

Kolumbusz (mérgesen): Jó, hogy nem Napóleon! Amerika felfedezője ugyanis én vagyok!

Öregúr: De nekem van kőbaltám is!

Kolumbusz: Mit akar vele?!

Öregúr: Kupán vágni, ha nem takarodik!

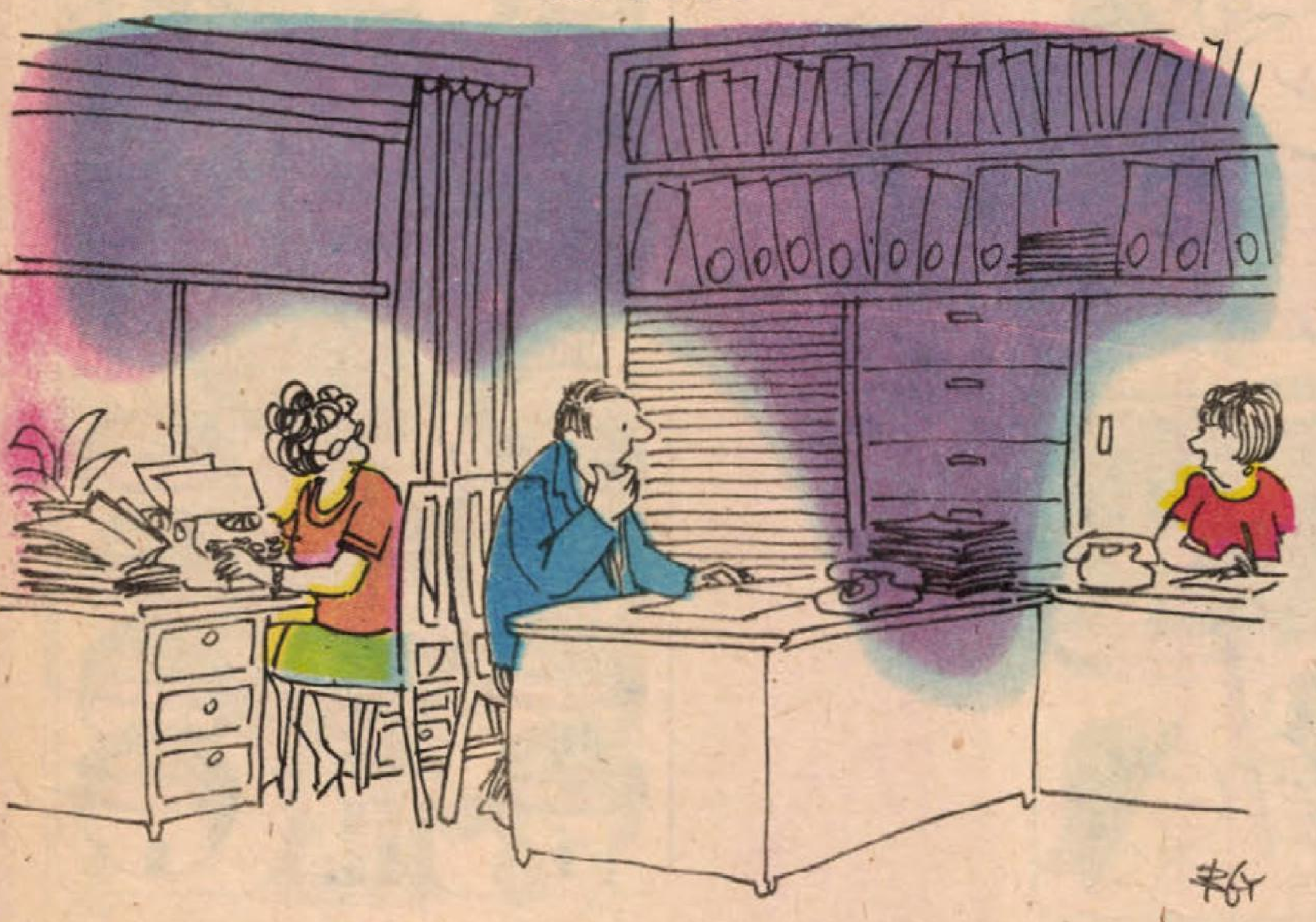
Kolumbusz: De akkor mit fog szólni az utókor?!

Öregúr (fejbe kólintja Kolumbuszt a kőbaltával): Kinevetik magát, hogy nem Amerikát, hanem engem fedezett fel!

Kolumbusz (az Öregúr fejére üt egy tojást): Vegye tudomásul, hogy a Kolumbusz tojása akkor is megáll a hegyén!

Tomai László

ŐSI GYANÚ

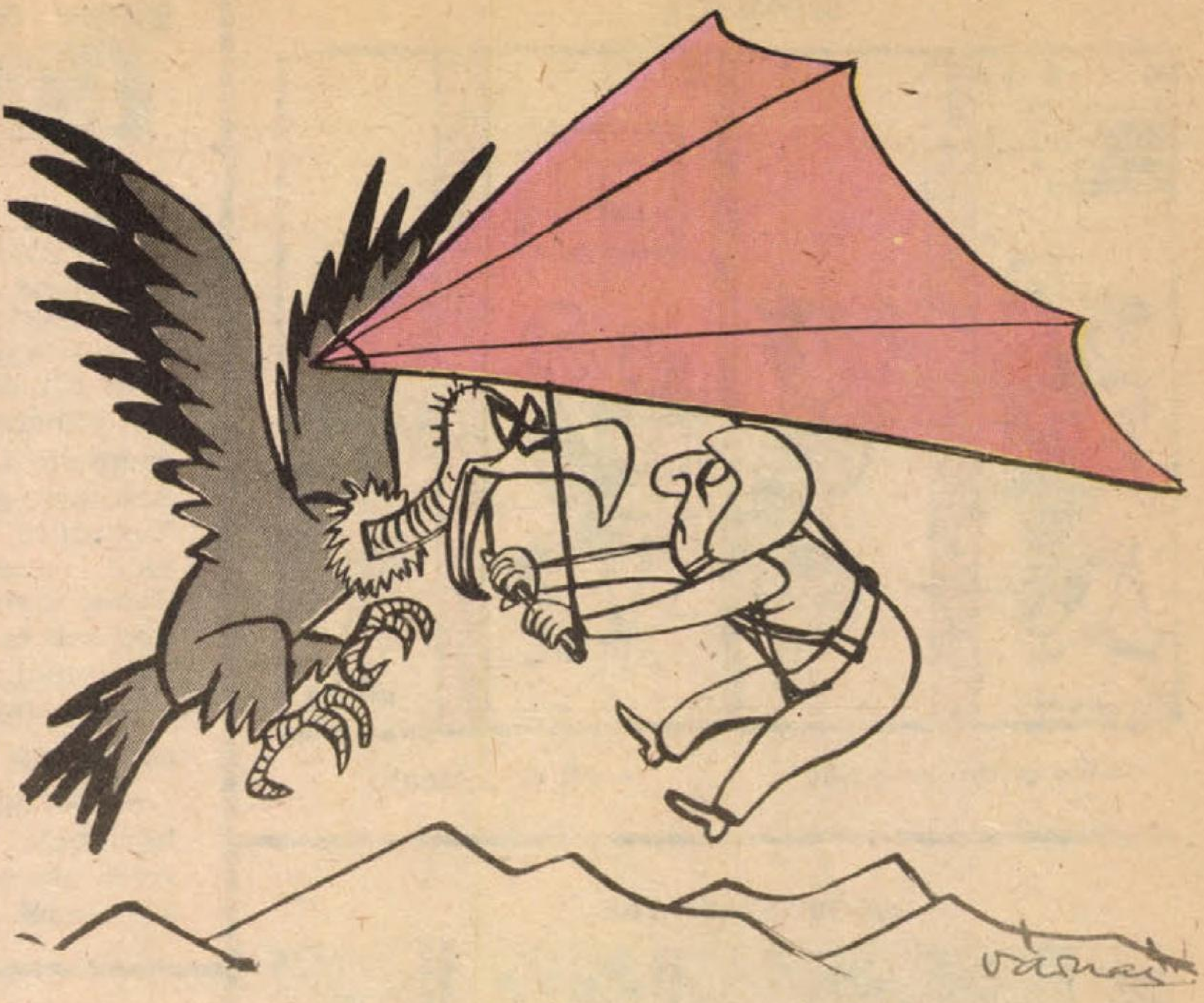
– Valami svindli kell hogy legyen ebben az ötnapos munkahétben!

FEJTÖRŐ

– Na, melyik közülük a kakukktojás?

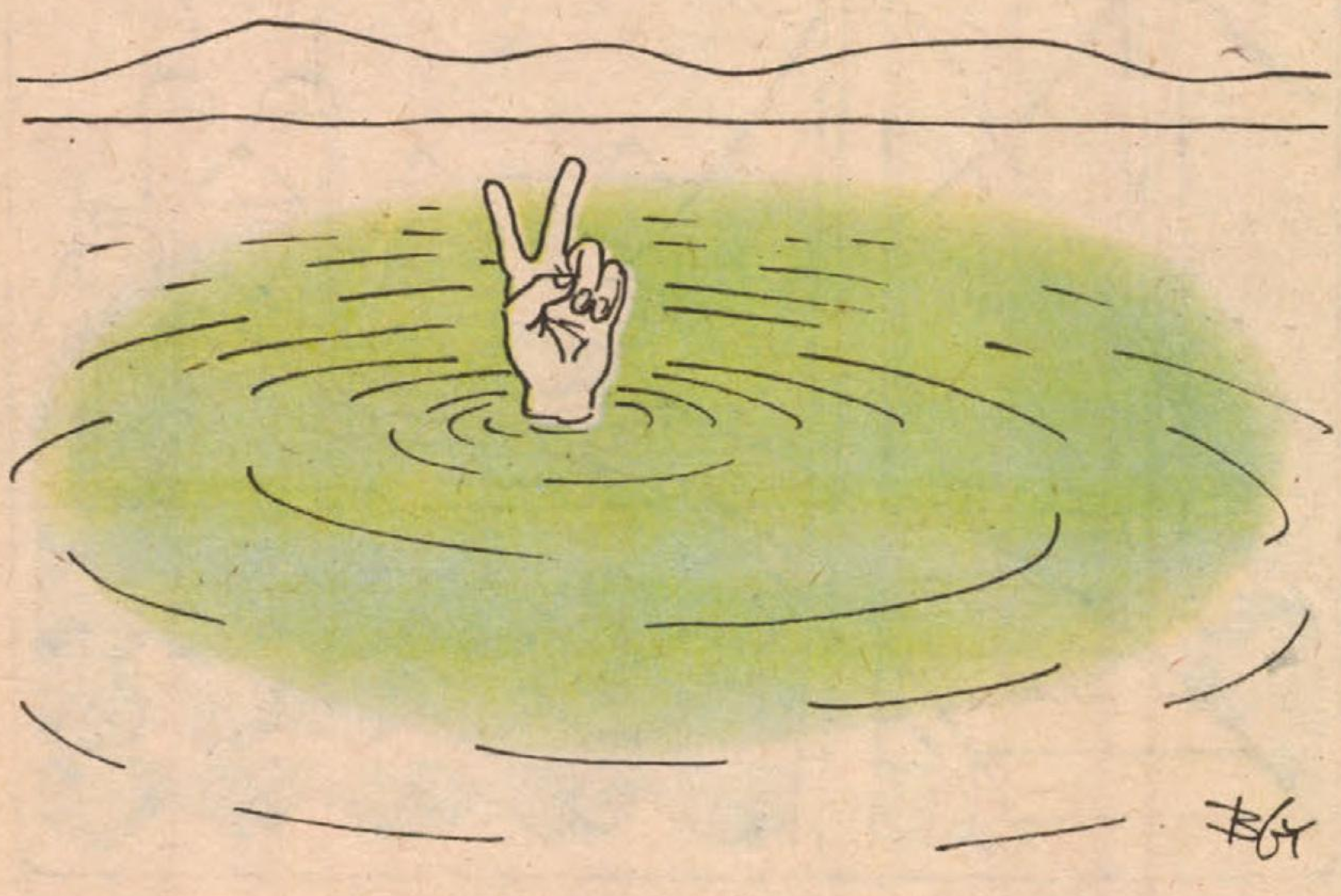

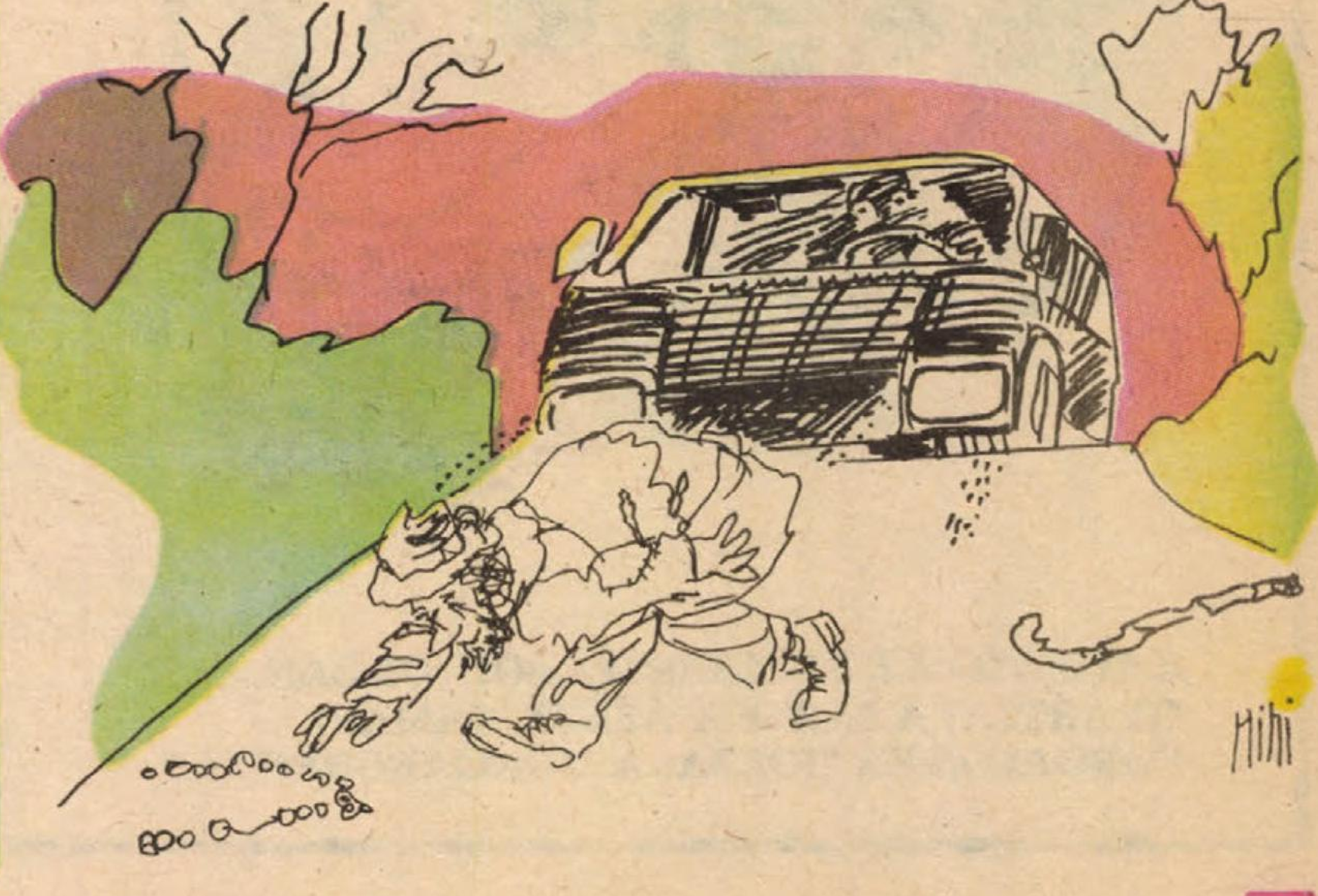
LEHOCZKI, VÁRNAI, BALÁZS-PIRI, DALLOS, BRENNER, HEGEDÜS

BALSORS

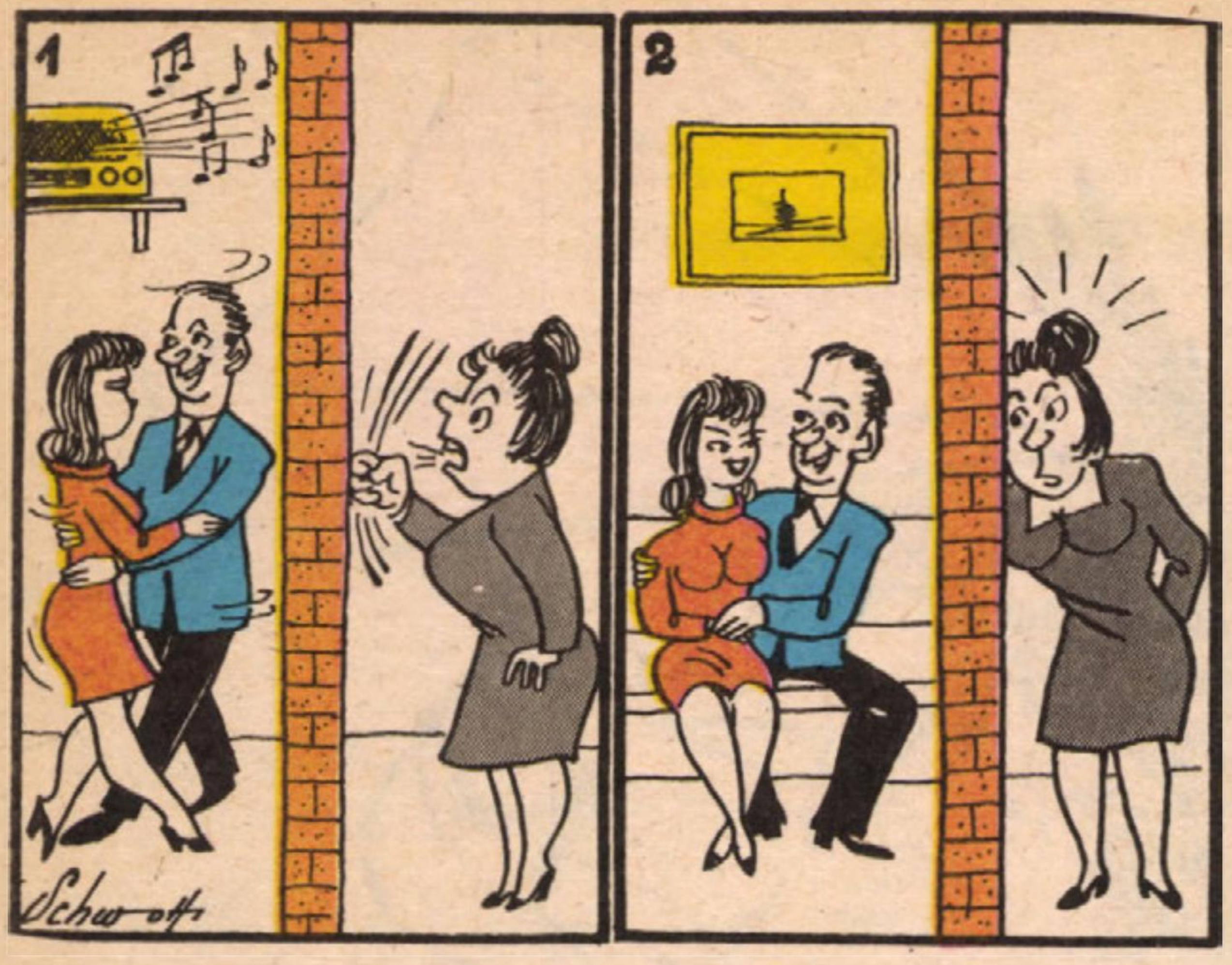

SZOMSZÉD

– Ne olyan hangosan! – Mi ez a csend?

ÜVEGVISSZAVÁLTÁS

– Miért csodálkozik? Tegnap volt a főnök névnapja...

TRIBÜN

Milyen a profi? Bill Bradley, a világhírű kosárlabdajátékos egy alkalommal magányos edzést tartott egy idegen teremben. Elindult a félpályáról és ötméternyi távolságból ráemelte a labdát. Az körbefutott a gyűrűn, majd kiperdült. Az ügy még ötször ismétlődött. Bradley akkor alaposan megnézte a kosarat és a következő alkalommal csont nélkül talált célba. Akkor megállt és kiszólt a gondnoknak:

— Idefigyeljen, a gyűrű körülbelül négy és fél centivel alacsonyabban van a kelleténél.

A gondnok hozta az acélszalagot, lemérte. Negyvenegy milliméterrel volt alacsonyabban.

Joe Frazier, a nehézsúly exvilágbajnoka edzésen jókorát behúzott fiacskájának, a szintén kitűnő és szintén nehézsúlyú Marvis Fraziernek. Aztán magyarázattal is szolgált:

— Jó mondatot olvastam valahol. „Ha álmaidat valóra akarod váltani, először is fel kell ébredned."

George Best, a brit futball ki tudja hányadszor felbukkanó fenegyereke mondta egy őszinteségi rohamában:

— Rémes alak vagyok. Szemtelen, nagyszájú, goromba. Ha én lennék a feleségem, már rég otthagytam volna magamat.

Ismeretlen úr jelentkezik az angol profiklub elnökénél.

— Kérem, én szívesen lennék menedzser az ön csapatánál.

Mire az elnök:

— Pillanatnyilag sajnos nincs üresedésünk. Nézzen be talán a hét végén.

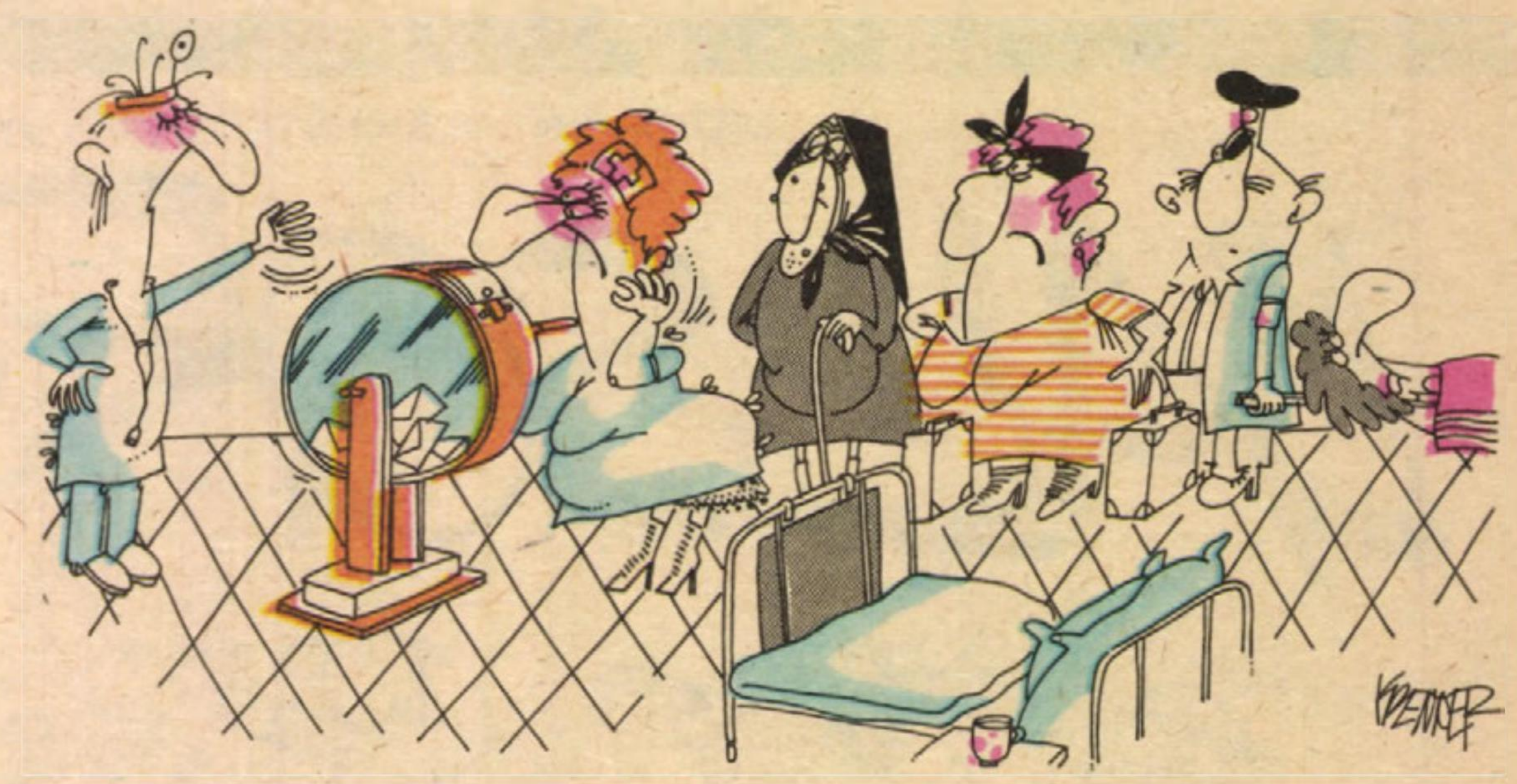
A csatár nagy adag gesztenyepürét eszik egy cukrászdában. Bejön a gyúró, rákiált:

— Halló, azt hittem, hogy te fogyókúrán vagy.

— Vagyok is — mondja a csatár. — Így szoktam próbára tenni magam, hogy sikerül-e ellenállnom a kísértésnek. Eddig még sosem sikerült.

(p. p.)

AGY-SORSOLÁS

AZ OLVASÓ OLDALA

LEVELEKBŐL RÖVIDEN

AZ UNIÓBAN VALAMI BŰZLIK

Október 10-én, vasárnap délután tízéves kislányommal a József körút és a Népszínház utca sarkán levő Unió étteremben vesevelőt kértünk. Miután a pénztárnál kifizettük, és leültünk, hogy elfogyasszuk, vettük észre, hogy büdös, de annyira, hogy még a piszkos edényeket leszedő dolgozó is megkérdezte, honnan jön ez az elviselhetetlen szag? Az üzletvezető is megállapította, hogy a vesevelőnek van ilyen szaga.

Kérésemre a panaszkönyvet megkaptam, ám amikor az üzlet vezetője látta, hogy írok bele valamit, felszólított, hogyha beírok a panaszkönyvbe, akkor nem kapom vissza az ehetetlen ételért járó pénzt.

Ezek után már csak egy kérdésem van: Jogában áll-e egy vezetőnek így viselkedni az étterem vendégével szemben?

Rácz Józsefné
Budapest VIII.,
Népszínház u. 43.

KÉT HÉT, NÉGY HÉT

„Végrehajtási végzéssel" szólított fel a XIII. kerületi adóhatóság, olyan adósságom rendezésére, melyet a postai feladóvevény bélyegzője szerint már három héttel korábban befizettem. Nem tenném szóvá a dolgot, hiszen a tanácsi ügyintézők is emberek, nekik is jogukban áll tévedni. Csakhogy ebben az esetben nem erről van szó. Az adminisztráció (posta, bank) nehézkessége miatt ugyanis ők csak egy hónap elteltével értesülnek a pénzek befizetéséről — a végrehajtással fenyegető felszólítást ugyanakkor (pénzügyminisztériumi rendeletre) már két héttel az adó kivetése után elküldték.

Az említett ügyintézők véleménye szerint is ilyen körülmények között helytelen és munkatöbbletet jelent számukra a jelenlegi kéthetes határidő, ám a módosítást mégsem szorgalmazzák, mert — őket idézem — túlságosan kis pontnak érzik magukat és javaslatuknak amúgy sem lenne foganatja.

László György nyugdíjas
Budapest XIII.,
Kárpát u. 2 c.

A NEHEZEN KEZELHETŐ DÍJSZABÁS

Szegeden — úgy tűnik — új postai díjszabás lépett érvénybe. Egy üresen feladott, 60 dekagrammos, egyfülű bevásárlókosár szállítási díja 14 forintról hirtelen 20 forintra emelkedett. Arra a kérdésemre, hogy miért van ez így a szegedi postaigazgatóság illetékeseitől azt a választ kaptam: mert nehezen kezelhető. (Szeptember 1-ig miért nem volt az?)

Ami érdekes: ugyanaz a kosár, megpakolva már könnyebben volt kezelhető? A teli kosár díjszabása ugyanis ugyanezen az útvonalon (Szeged—Dunapataj) 16 forint.

Hol van ebben a logika, amely az üres bevásárlókosárnál könnyebben kezelhető?

Peténé Füzesi Márta
Szeged, Római krt. 18/B.

AZ OLCSÓ PELENKA DRÁGÁBB

Hónapok óta nem lehet CHICCO pvc-pelenkát (hivatalos nevén megkötős pelenkázónadrágot) kapni. Van helyette DANI, ami kemény, feltöri a kisbaba bőrét, valamint GI-TEXI, melyből viszont a megfelelő méret ritkán kapható. Ráadásul drága is, mert bár a CHICCO-ból 40 forint tíz darab, a GI-TEXIből csak harminc, ám ez utóbbi még fele annyi ideig sem tart, van olyan, amelyiket már egyszeri használat után el lehet dobni.

Ha már a magyar ipar nem tud tisztességes pelenkázónadrágot gyártani, miért nem hoznak be külföldről? Ezzel sok bosszúságtól kímélnék meg a kismamákat.

Kappeller Gabriella
Budapest VII.,
Wesselényi u. 6.

A GÁBOR ANDOR KLUBBAN

november 4-én a képző- és iparművészeti szakközépiskolások egy csoportjával beszélgettek munkatársaink.

Jót nevettünk! címmel **mini-tárlat** nyílt a klubban, **az elmúlt évek sikeres címlapjaiból** és tablóiból.

A klub vezetősége készségesen megszervezi a jelentkező 15—20 fős csoportok (brigádok, osztálykollektívák, stb.) találkozását a Ludas munkatársaival. A klub címe: **VIII., Gyulai Pál u. 14. Telefon: 335-718, 909-es mellék.** Nyitva: hétfőtől péntekig, 13 és 17 óra között. Minden csütörtökön már kapható a jövő heti Ludas!

TÜCSÖK és BOGÁR

A győztes angol nagy fehér kan. A hároméves tenyészállat lett az 500 törzskönyvezett kan közül

Az már az első pillantásra világos, hogy nem nagy, nem fehér és nem kan. Jóságos ég, lehet, hogy nem is angol?
(A Magyar Mezőgazdaság című lapban találta Dr. Márkus Antal, romándi olvasónk)

EGY OKkal több októberben, hogy benézzen hozzánk

Zárja nyitja – az Ön titka!

A BNV díjazott terméke a betűzár, amely kulcs nélkül, „varázsszóra" nyílik.
Árusítása november 1-től a Skála-Coop áruházakban és szövetkezeti szakboltokban.
Gyártja: a Ferromechanika ISZ
Várjuk kedves vásárlóinkat!
SKÁLA-COOP

Tessék mondani: ha csak november 1-től árusítják — minek nézzek be októberben?
(A Népszabadság hirdetései között fedezte fel Kapetz Iván)

ber. — Ami nálunk szinte ritkaságszámba megy, hogy még a válogatott Hahn is bedobja magát, ha partdobásról is van szó. Más kérdés, hogy gólt lőniük nem sikerült, 0-0-ra vé-

Még a labda helyett is magát dobja be!
(A Népszabadságban fedezte fel Romhányi Endre)

iskola tantestülete nem csekély áldozatot vállalt: majd másfél éven át a költözködést, a többlettakarítást, a gyerekek fokozott felügyeletét az építőanyagok körül és sok egyebet, azt is, hogy jóval tovább volt életveszélyes fölöttük a tető, mint ameddig azt engedélyezték.

A kazánház története azonban nem

Mert engedélyezett életveszély esetén ugyebár azzal a boldog tudattal pusztul el az ember, hogy legalább szabálysértést nem követett el.
(A Népszabadságban lelte Brájer György, székesfehérvári olvasónk)

Busz alá esett, megrúgta a ló

Okosabb lett volna, ha a ló alá esik. A busz biztos nem rúgta volna meg.
(A Déli Hírlapból ollózta Cseh Nándorné, miskolci olvasónk)

évvel ezelőtt kezdődött meg és határidőre befejeződött.

Az új hidat a város képviselőtestületének elnöke, *Jovan Dejanovic* vágta el. Az ünnepélyes aktuson jelen volt *dr Simon Pál*, hazánk belgrádi nagykövete. *Kiss*

Nyissz!
(A Népszabadságból ollózta Petneházi Imre, karcagi olvasónk)

BELFÖLDI TÁRSASUTAZÁSOK

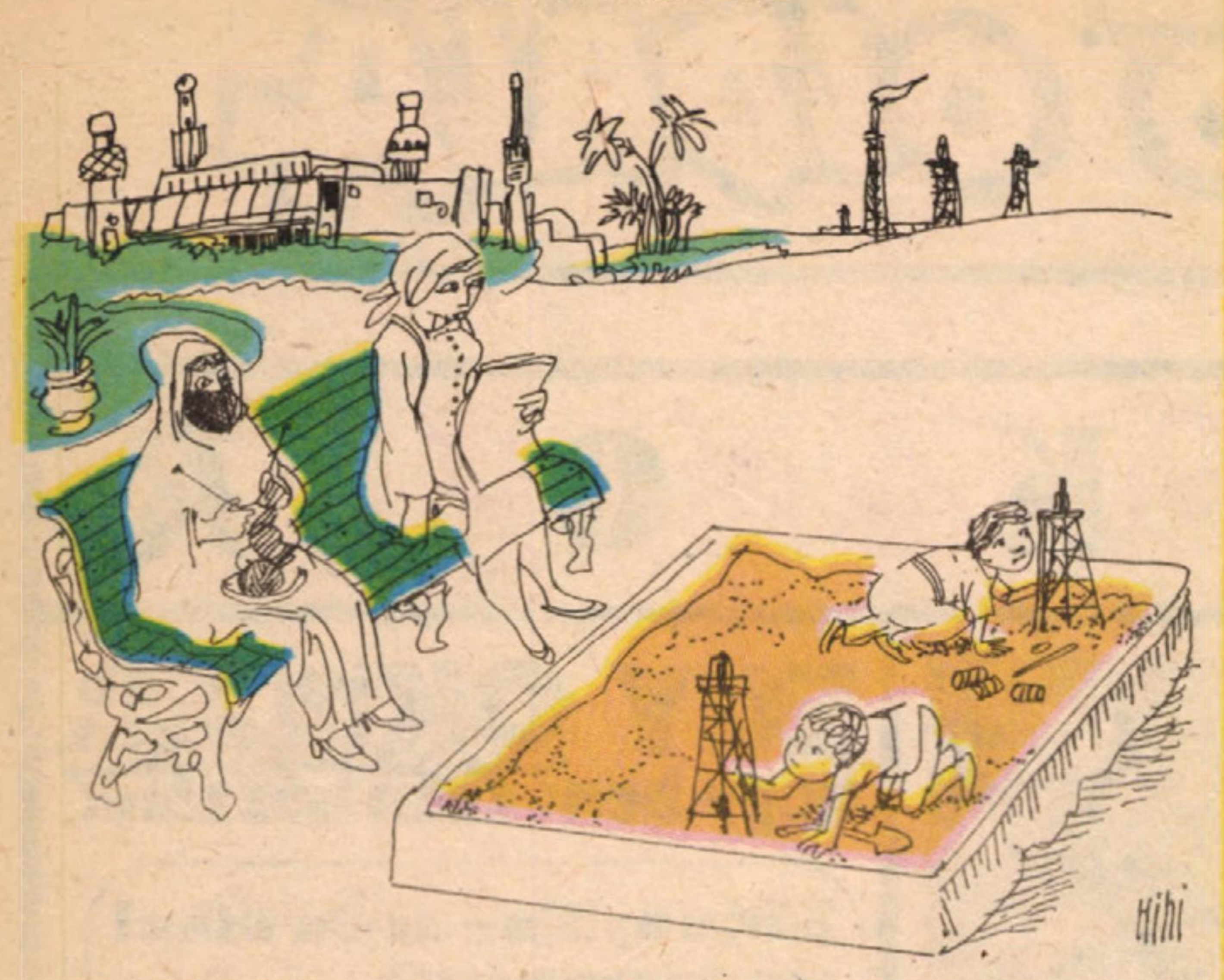
Salgótarján—Besztercebánya
2 napos társasutazás Miskolcról autóbusszal
Részvételi díj: kb. 635 Ft, nyugdíjasoknak kb. 752 Ft
Időpont: 1981. november 7—8.

Már pusztán ezért is érdemes megöregedni!
(Az Észak-Magyarország című lapból nyírta Plásenszky Imola, miskolci olvasónk)

— Én meg erre szoktam rá!

RIJADI HOMOKOZÓ

HAJÓKATASZTRÓFA

A tihanyi apátság mellett húzódó sétány oldalán egy sor fémdoboz, állványon. Képeslap automaták. A technika csodái. A következőképpen működnek: midegyik dobozra rá van ragasztva egy mintaképeslap, a látogató kiválasztja a neki tetszőt, bedob egy kétforinost az erre a célra szolgáló nyílásba, megforgatja az erre a célra szolgáló kart, alul, az erre a célra szolgáló résből kijön a képeslap.

Fiatalasszony három év körüli fiúgyermekével mustrát tart az automatasoron. Pontosabban a kicsivel tartat szemlét, őt emeli magasra, nézné ki magának a legszimpatikusabbat. Hosszas megfontolás után a fiúcska dönt, neki az kell, amelyiken egy nagy, fehér vitorlás hajó úszik a Balatonon. És ahhoz is ragaszkodik, hogy ő dobhassa be a kétforintost, ő tekerjen egyet a kiálló karon.

Természetesen minden az ő kívánsága szerint történik.

Illetve...

Szóval egészen odáig nincs is semmi baj, amíg a képeslap ki nem bújik a dobozból.

Mert akkor kiderül, hogy akkora hajó sem látható rajta, mint a kisujjam.

Viszont mutat egy részletet a Balatonból, és oldalt alighanem a tihanyi mólót, vagy valami ahhoz hasonlót.

Fiatalasszony és fia szemléli a „jövevényt".

Azt várom, hogy a kicsi elkeseredik, botrányt csap, minthogy nem azt kapta, amit akart.

De ez nem olyan gyerek!

Ez egy leendő Drake vagy Nelson admirális!

Mert azt kiáltja boldogan:

— Anyu, elsüllyesztettem a vitorlást! Mindenki megfulladt!

Mégis, ha ezúttal ilyen szerencsésen is alakultak a dolgok, javaslom az illetékeseknek, emeljék még magasabbra a képeslap automaták műszaki színvonalát. Oly magasra, hogy az jöjjön ki a dobozból, aminek ki kell jönnie.

Mert nem mindenki vérszomjas kisgyerek!

(kürti)

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

Álmos pizsamás férfi kopog be a szomszéd lakás ajtaján:

— Egész éjszaka le nem tudom hunyni a szemem! Hagyja abba a trombitálást!

— Hát persze, hogy nem tud elaludni, ha egész éjszaka folyton a falamon kopog!

*

Az ifjú menyasszony próbára akarja tenni vőlegényét. Közömbös arccal megkérdi:

— Mit becsülsz jobban egy nőben: az eszét vagy a szépségét?

— Sem egyiket, sem másikat — válaszol a fiú —, tudod, hogy csak téged szeretlek.

*

Az állatkertben a látogatók csodálkozva figyelik, amint egy felbőszült hölgy a férjét kergeti. A férfi kétségbeesésében beszalad az oroszlánketrecbe, s elbújik az egyik oroszlán mögött. A hölgy bekiabált:

— Gyere ki azonnal, te hitvány, gyáva alak!

*

A skót éjjel kihívja magához az orvost, és az — miután megvizsgálta — csupán rossz közérzetet állapít meg nála.

— Mondja, miért hívott ki éjjel három órakor? Hiszen magának nincs semmi komoly baja!

— Az a helyzet, doktor, hogy éjjel olcsóbban lehet telefonálni...

*

Két címtáblafestő dicsekszik.

— A múltkor gyümölcsöt festettem olyan élethűen, hogy rászálltak a madarak és csípkedték.

— Én egy fél sajtot festettem, és képzeld, másnap kukacos lett.

POKOLI ÖTLET

– Kifelé! Itt rakétabázis lesz!

PARKOLÓÓRÁK

– Új módszerekkel próbálkozik a főnök a lógás ellen...

Rímhírek

EGY FILM MARGÓJÁRA

Végigdumálták a filmet,
Nagy abban a beszélheinék,
Ezt a MAFILM-filmterméket
DUMAFILM-nek nevezhetnék.

A KÉPERNYŐ ELŐTT

Családregényt láttunk,
Sok-sok unalommal,
Együtt zokogtunk a
Zokogó majommal.

PINCEI PILLANATKÉP

Tüzifámnak szállítói
Megviselik idegem,
A hálapénzt kevesellve,
Végigmérnek hidegen.

Ha lehordták tüzifámat,
Már egy szót sem szólhat szám,
Nem hordott le a lehordó,
Lekopogom ezt a fán.

Hidvéghy Ferenc

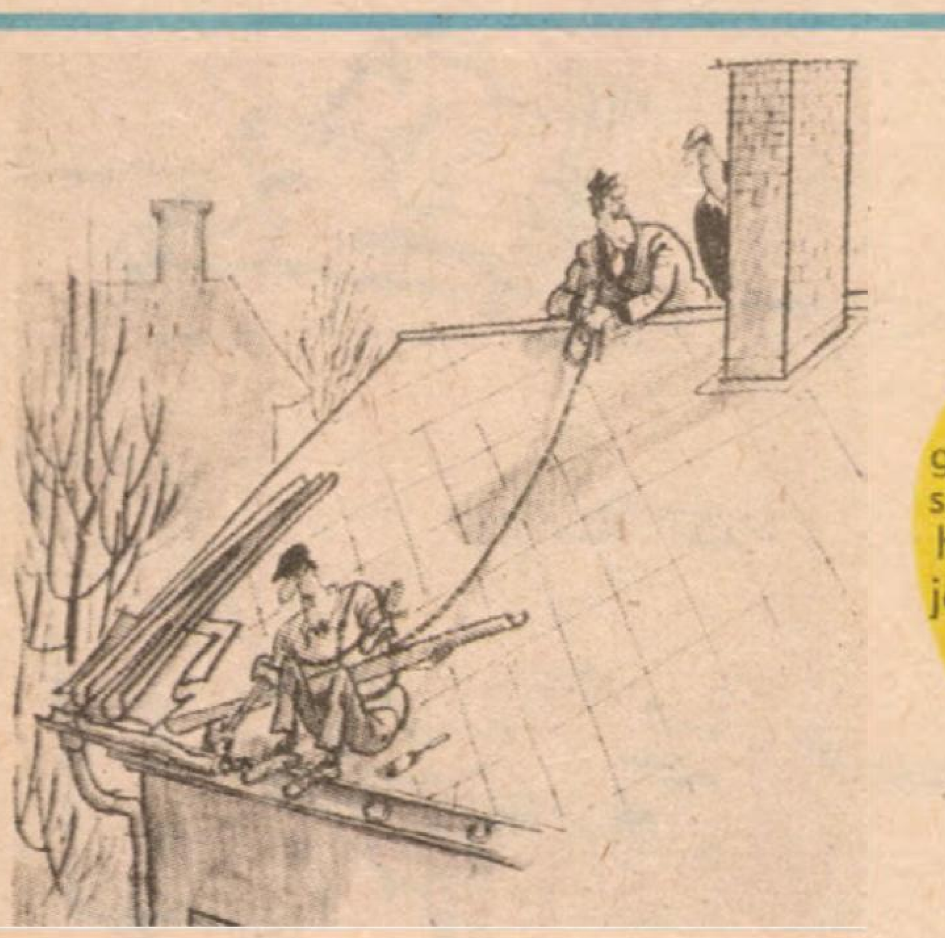
IMPORT HUMOR

MESTERMUNKÁK

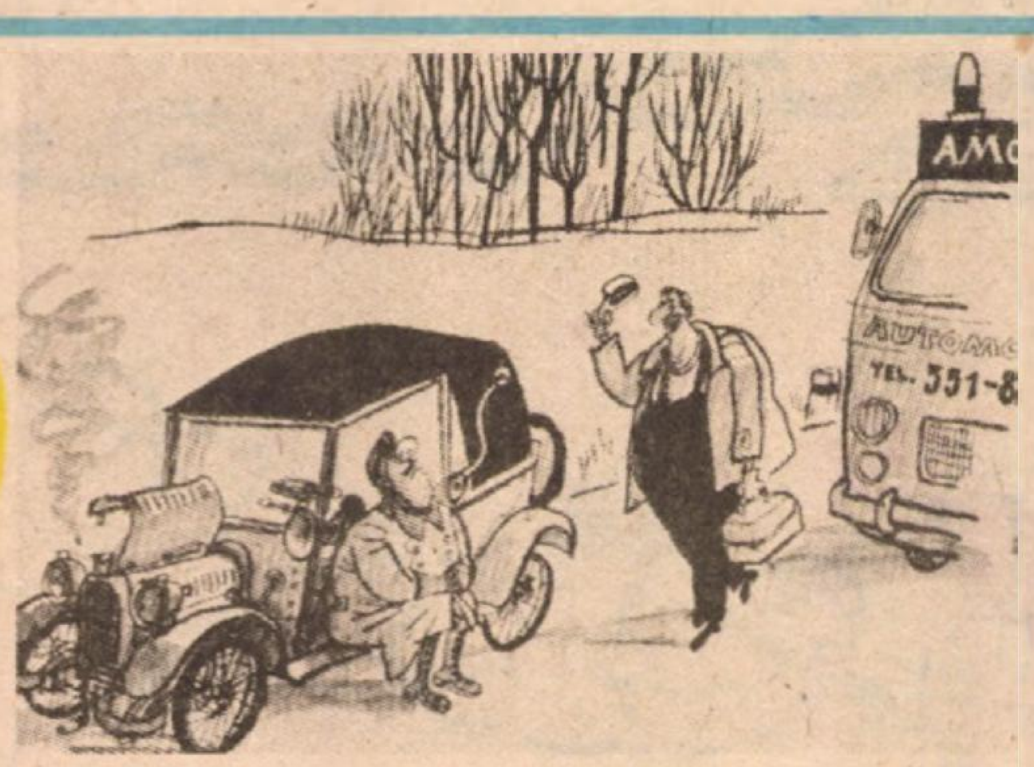
Oto Reisinger rajzai a Quickből

– A számla az úré lesz!

– Nem azért fogom, hogy le ne essen, hanem azért, hogy meg ne szökjön!

– Máris megérkezett az országúti gyorssegély! Régóta tetszik várni?

– Szerencsénk van! A szerelő már valószínűleg szerdán kijön!

Állatmese

Az elefánt megsértette a bolhát és szólt a bolha:

Vízszintes 14

Függőleges 20.

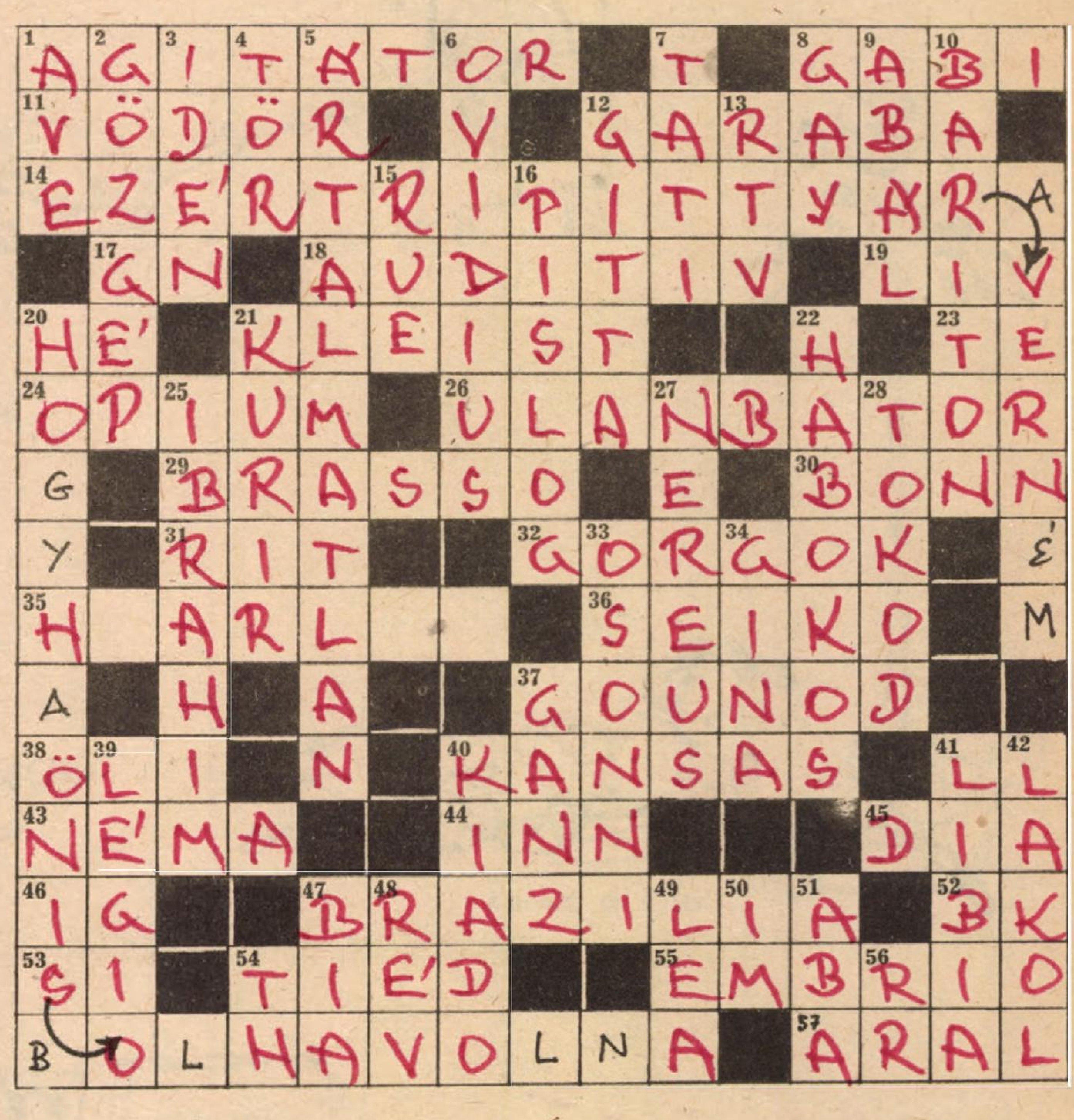
Fülöp György versikéjének két sora rejlik a fentiekben. Megfejtésül csak ezt a két sort kell beküldeni legkésőbb november 23-ig kizárólag levelezőlapon erre a címre: Ludas Matyi, Budapest 1977. A megfejtők között háromszor 200 forintot sorsolunk ki.

VÍZSZINTES

1. Politikai felvilágosítást végző személy
8. Becézett Gabriella
11. Vízhordó eszköz
12. Válogatott futballistánk
17. G. N.
18. Az olyan típusú ember, aki hallás után tanul a legkönnyebben
19. Római 54
20. Durva megszólítás
21. A német romantika legnagyobb drámaírója (1777—1811)
23. Személyes névmás
24. Fájdalomcsillapító és kábítószer
26. Egy szocialista állam fővárosa
29. Város Romániában
30. Az NSZK fővárosa
31. Egy zenei műszó szokásos rövidítése
32. A görög mitológia ijesztő szörnyetegei
35. Tartományi székhely Hollandiában
36. Főleg órát gyártó japán világcég
37. Francia orgonaművész és zeneszerző, főműve a Faust
38. Gyilkolja
40. Az USA egyik állama
41. Azonos betűk
43. A gyerek, akinek anyja se érti a szavát
44. A Duna egyik mellékfolyója
45. Vetíthető fénykép
46. I. G.
47. Nagy ország a tengeren túl
52. B. K.
53. Két pár hosszú léc
54. A te tulajdonod
55. Magzat
57. Sósvizű tó a Szovjetunióban

FÜGGŐLEGES

1. Klasszikus üdvözlés
2. James Watt találmánya
3. Ez évben
4. Zúz
5. Az egészségre nem veszélyes
6. Római költő (Ars amandi, Tristia, stb.)
7. Francia filmművész
8. Angol író (Koldusopera)
9. Valószínűleg szalonnával teszi
10. Férfi énekhang
12. Ritka női név
13. A rádióújságon olvasható három betű
15. Francia út
16. Talán szemébe ment valami
21. Futár, hírnök
22. Kelekótya, hóbortos
25. Egyiptom alkirálya, aki 1825-ben feldúlta Görögországot
27. Ősi görög tengeri isten
28. Bányájáról nevezetes magyar helység
33. Lopakodva, zajtalanul menni
34. Lollobrigida keresztneve
37. 1844-ben Budán alapított vasöntödét (Ábrahám)
39. A régi rómaiaknál a legmagasabb katonai egység
40. Könyvet, újságot jelentet meg
41. Arab állam
42. Megfizet bűnéért
47. Helység Pesthez közel
48. Vízi átkelőhely
49. Női név
50. Lám!
51. Egy posztó neve
54. T. H.
56. Azonos betűk

Ludas Matyi

Főszerkesztő: ÁRKUS JÓZSEF
Főszerkesztő-helyettes: MIKES GYÖRGY
Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14. 1977
Telefon: 335-718
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat, Budapest VIII., Blaha Lujza tér 3. 1959. Telefon: 343-100, 336-130

SZATIRIKUS HETILAP **Felelős kiadó: TILL IMRE**

Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető bármely postahivatalnál, a kézbesítőknél és a Posta Központi Hírlap Irodánál (postacím: Budapest V., József nádor tér 1. 1900) személyesen, vagy postautalványon, valamint átutalással a KHI 215—96162 pénzforgalmi jelzőszámra. Előfizetési díj egy hónapra 13,— Ft, negyedévre 39,— Ft, egy évre 156,— Ft.

Készült a Zrínyi Nyomdában rotációs ofszetnyomással
81.2308/2-46 — Budapest V., Bajcsy-Zsilinszky út 78. 1055

Felelős vezető: VÁGÓ SÁNDORNÉ vezérigazgató

ISSN 0134—0611
Index: 25 504

EGYSZERŰ ESET

című keresztrejtvényünk megfejtése:

— Hát akkor mért vagy olyan mérges? A kisebbik ott van előtted.

200—200 forintot nyert:

Szamosi Lajosné, Mezőkeresztes, Béke út 4. 3441
Vadász Tibor, Bp. XV., Mézeskalács tér 4. 1155
Rádi Arnold, Nagybátony, Népköztársaság u. 4. 3070

A nyereményeket postán küldjük el.

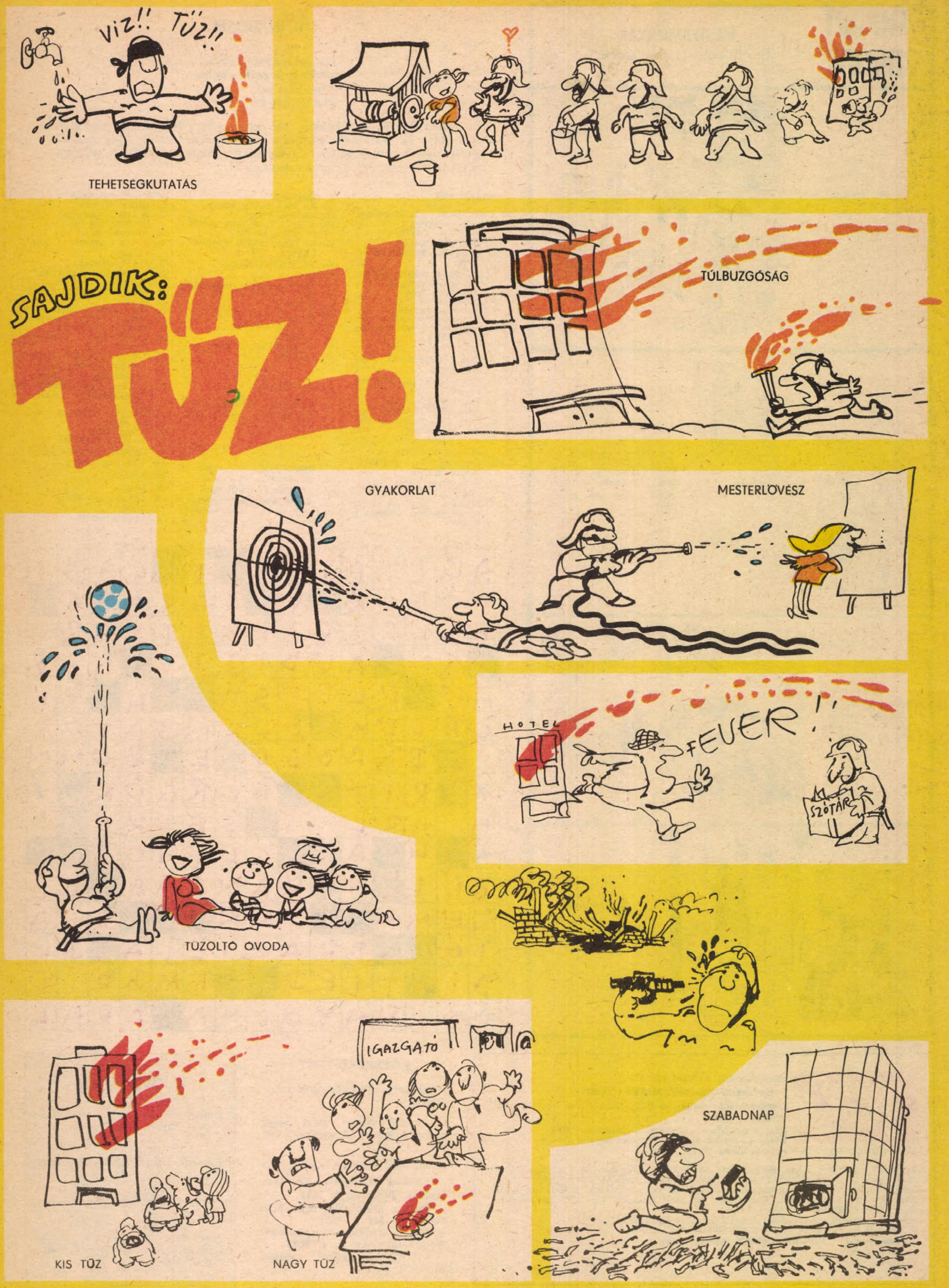
A JÖVŐ HÉTEN:

Ludas Fórum: Miről beszélnének egy ifjúsági parlamenten?

Peterdi Pál: Megölök egy embert

Fehér Klára: Csak úgy firkálgatok...

„Szeretem a Hajnalt..." — olvasóink véleménye a tévéműsorról

SAJDIK:
TŰZ!
VÍZ!! TŰZ!!
TEHETSÉGKUTATÁS
TÚLBUZGÓSÁG
GYAKORLAT
MESTERLÖVÉSZ
HOTEL
FEUER!
SZÓTÁR
TŰZOLTÓ ÓVODA
IGAZGATÓ
KIS TŰZ
NAGY TŰZ
SZABADNAP